

www.biril.no

BIRI! VISA

ÅRGANG 52 · NUMMER 4 – 2023 · UTGITT AV BIRI IDRETTSLAG

Foto: Trond Ødegården

Raudkløver ova Lunde

- Totenbanken på besøk
- Turstiene er lokale feriemål
- – Ikke no' tull i Biri IL
- Orgelbygger er bestemt
- Øfst oppi (Åsroa)
- Utstilling på Fjordheim
- Natursti på Gråsteinsmyra
- Historier fra Skrinnhagen

Vi STØTTER BARNE- OG UNGDOMSARBEIDET i BIRI IL

Eidsiva.

**Totens
Sparebank**

syljuåsen

Redalen/Biri og Biri/Redalen

REDALEN/BIRI: Sesongen er nå godt i gang igjen etter sommerpausa, og Redalen/Biri sitt 5. divisjonslag startet med tap 3–4 mot naboene fra Gaupen. Ringsaker hadde visstnok føringen i kampen, men det var likevel bittert at vi ikke berget poeng – når avgjørelsen kom på overtid.

Tekst og foto: Trond Ødegården

I den andre kampen etter ferien ble Elverum 2 beseiret greit med sifrene 3–0. Gunnar Sigstad var svært avgjørende til seieren ettersom han bidro med alle scoringene. To spillemål og ett fra straffemerket. Redalen/Biri ligger meget bra an, helt i toppen av avdelingen.

6. divisjonlaget vårt, Biri/Redalen er også i gang igjen, uten at poengfangsten har vært det helt store foreløpig. Men, det kommer flere muligheter utover høstsesongen.

Informasjon om kamper fåes via oppdateringer i sosiale medier, men vi oppfordrer sjølsagt alle som kan til å møte opp på stadion for å støtte lagene våre også videre utover sesongen!

TABELL, 5. divisjon - avdeling 1, 2023 (per 19. august 2023)

1	SKREIA	13	9	1	3	67 - 18	28
2	ELVERUM 2	12	8	1	3	52 - 18	25
3	REINSVOLL	12	8	1	3	38 - 22	25
4	REDALEN/BIRI	12	8	1	3	31 - 22	25
5	RINGSAKER	13	7	2	4	32 - 34	23
6	VIND	12	7	0	5	36 - 39	21
7	FOLLEBU	12	6	1	5	25 - 29	19
8	NORDRE LAND	12	5	2	5	24 - 21	17
9	HAMAR	13	3	2	8	21 - 49	11
10	BRANDBU	12	2	1	9	22 - 46	7
11	MOELVEN	11	2	1	8	18 - 42	7
12	VARDAL	12	1	1	10	15 - 41	4

biri.no

Husk at du nå får nærmest daglige nyheter fra Biri på biri.no! Ta deg en tur innom der for å lese nærmere om saker og ting som skjer i bygda.

For seniorer i Biri

Trimtilbud for seniorer i bygda.

Sted: Biri Flerbrukshall

Mandager klokka 10.00 møtes
Mandagstrimmen til en times, frisk
og god treningsstart på uka.

Hovedsaklig har det vært damer som benytter seg av dette tilbudet, men den siste tida har heldigvis også flere karer gitt seg med.

Torsdager klokka 11.00 er det Bowls.

Deltagerne deles opp i flere lag og spiller bowls (kulespill) i et par timers tid.

Kaffepause og biteti midt i økta!

Dette er et populært tiltak, men det er plass til flere!

Velkommen!

Biriavisa nr. 5, 2023

Neste nummer av Biriavisa kommer i uke 47.

Husk å sende oss artikler på e-post til: oyvindh@hdo.no (Øyvind K. Hårstad)

Annonser: stranten@start.no (Kjell Heimdal)

Materiellfrist er tirsdag 7. november 2023.

ADRESSELISTE - BIRI IL

LEDER

Magnar LINNERUD
Vismundvegen 25, 2836 Biri
611 85 600 | 970 29 575 | ml@linneruden.no

NESTLEDER

Monica EIKREHAGEN
Elverhøylekka 16, 2836 Biri
997 89 844 | monica@nonstopdogwear.com

KASSERER

Henrik Jan TEN BOLSCHER
Øverbygdsvegen 560, 2836 Biri
952 70 098 | storlon@online.no

SEKRETER

Torfinn AUSTAD
Austadroa 53, 2836 Biri
996 41 089 | toaustad@live.no

STYREMEDELMEMMER

Espen GUTUBAKKEN HAUG
Diskosvegen 33, 2836 Biri
996 40 864 | Es-engha@online.no

Kjersti SØNSTEBY

Biristrandvegen 245, 2837 Biristrand
917 23 492 | kjersti.sonsteb@gmail.com

Nils OPSAHL

Sprintvegen 5, 2836 Biri
415 53 745 | nils.opsahl@gmail.com

UNGDOMSREPRESENTANT

Magnus SAND
Øverbygdsvegen 640, 2836 Biri
958 34 818 | magnussand05@outlook.com

VARAREPRESENTANTER

Katrine SMESTAD SVARTBEKK
Klomsteinrovegen 368, 2836 Biri
941 63 642 | katrine_sva@yahoo.no

Ole Håvard SKOGLI

Maratonvegen 7, 2836 Biri
950 82 402 | ole.havard.skogli@ototen.no

WEBANSVARLIG

KOMPLETTWEB
Jan Robert BERGH
920 36 574 | post@biril.no

GRUPPELEDERE

FOTBALL

Morten STRANDENG
970 44 100 | morten@strandengen.no

SKI OG SYKKEL

Øyvind SØRUM
970 35 497 | oyvind.sorum87@gmail.com

HÅNDBALL

Jan Tore TELNES
915 64 905 | jantore@telnes.no

GYM OG TURN

Therese KLEIVEN LUNN
997 61 075 | therese_lunn@hotmail.com

DUGNADSGRUPPER

TORSDAGSKLUBBEN

Bjørn FEIRING
917 33 774 | bj.feiring@gmail.com

TORSDAGSKLUBBENS DAMEAVDELING

Irene KALRASTEN
900 85 754 | ikalrasten@gmail.com

STORDUGNADEN

Magnar LINNERUD
970 29 575 | ml@linneruden.no

UTLEIE BIRI FLERBRUKSHALL

Merete JOSTAD
412 09 447 | hallen@biril.no

UTLEIE KLUBBHUS, MYRVANG OG BIRI HERREDSHUS

VAKTMESTER
Trond ØDEGÅRDEN
906 29 836 | vaktmester@biril.no

VAKTMESTER

Nils Kristian BROSTUEN
991 51 024 | nkr-br@online.no

Avisa deles ut til alle husstander i Biri.

Øks av jern av typen Vikingsverd. Gravfunn fra vikingetiden fra «Hjelmstad», Kristianslund – Biri (Foto: Kirsten Helgeland, Kulturhistorisk Museum, Universitetet i Oslo – Digitalt Museum).

Kommunal historie – den eldste tid [mer]

Så lenge Biri bare besto av noen få gårder og befolkningen av tilsvarende få familier, kan en ikke tale om noe rettssamfunn eller noen kommune. Ættefaren var da øverste dommer og myndighet i hver sin husstand. Men alt i bronsealderen mener en å kunne konstatere de første spirer til samfunnsdannelse og bygdefolkets oppdeling i klasser gjennom funn som er gjort, f.eks fra Hedmark og Ø. Toten.

Det er interessant at Hedmark, hvortil Biri og Snertingdal hørte, er et av de bygdelag hvor den eldste tingordning er best kjent. Bygdene her ser ut til å ha vært delt i små kommuner, som mange steder ble kalt herad, trolig samme navn som vårt herred, f.eks Manseims herad i Redalen og Loms herad på Ringsaker. Hvert herad hadde sitt bygdeding, hvor lover ble avlagt, tinglysing om kjøp og salg av jord og avtale om veg og bruarbeid ble gjort o.l.

Men, tidlig ble det også ting for større områder, således det felles ting for Heinene – Heidsjøtinget i Vang ved Hamar. Men i 11. århundre ble tinget flyttet lenger syd til Eidsvoll og ble fellesting for hele Opplandene. I et latinsk skrift Historia Norvegiæ fra siste halvdel av 12. århundre fortelles slik om tingordningen her: Opplandet tar til ved grensen av Gautland. Det omfatter 4 lovområdene og 12 provinser. Det første er Raumenes og Ringenes rike, det andre er Telemark med Råbyggelagen, det tredje er Hedmark med Elvdalene (Østerdal), det fjerde er Gudbrandsdalene.

Fra Biri - Snertingdal Bygdebok, Bind II (utdrag fra sidene 178–179). (Utgitt i 1951).

Abonnér på Biriavisa

For utflyttede biringer og eventuelt andre interesserte tilbyr vi utsendelse av Biriavisa. Avisa kommer ut fem ganger i året. Send postadressen din til:

post@biril.no eller Biri IL, PB 49, N-2832 Biri

Pris kr 250,- for 5 utgaver. Innbetaling på konto: **2050.26.84826** (Biriavisa)

For nærmere informasjon ta kontakt med:

Øyvind Hårstad | oyvindh@hdo.no | Mobil: 990 20 523

Malermestrene

INDRE ØSTLAND AS

Malerarbeid
Våtrom

Gulvlegging
Gulvavretting

Husk også alltid gode tilbud og god service
i vår fargehandel på Biritunet.

Vår fagkunnskap er din trygghet!

www.malermestrene.no

Telefon: 611 80 027

ÅPNINGSTIDER: MANDAG-FREDAG: 09.00-17.00 LØRDAG: STENGT

Høstsesongen i gang

TROND ØDEGÅRDEN
TEKST OG FOTO

BIRI: Bowlsjengen i flerbrukshallen er i gang igjen med sesongen. Etter sigende var flere av deltakerne litt rustne etter sommerpausa, men kaffepausen midt i økta gikk helt etter planen med både sjokolade- og fyrstekake på menyen – i tillegg til lokale plommer og annen frukt.

PÅ GALLERIET: Som det gamle orgelet vil også det nye stå på galleriet i kirken. – Men noe lenger fram, nest til rekkverket, viser Inger Schiager.

Orgelbygger bestemt

TORF FEIRING
TEKST OG FOTO

BIRI: Det nye orgelet i Biri kirke skal stå ferdig 250-års jubileet i 2027. Innsamlingsaksjon har vært i gang, og en egen orgelkomite har vurdert anbud på bygging av orgel. Nå er det meste på plass, også hvem som skal bygge det nye orgelet.

– Det var tre anbydere igjen i siste runde, forteller leder av orgelkomiteen, Inger Schiager. – Disse tre hadde vi møte med, de fikk anledning til å spørre oss om ting, det samme fikk vi, samt at vi spesifiserte klarere hva vi ventet oss.

Dansk vinner

Disse tre kom så tilbake med nye tilbud og spesifikasjoner, og komiteen valgte da det danske firmaet Frobenius & Sønner Orgelbyggeri AS fra Birkerød. – De vant på pris, teknisk kvalitet og utseende, forklarer Schiager, – selvsagt etter at vi nøye hadde gått gjennom alle tre anbudene og satt poeng ved hvert enkelt punkt. Vi føler oss trygge på at vi har gjort riktig valg, hevder hun.

Kostnadene vil være rundt fem millioner kroner, blir vi fortalt, noe dyrere enn første overslag. – Men det var i 2018, sier Schiager, – det har vært generelle prisøkninger i tillegg til svak norsk krone, så alt i alt mener vi å være innenfor våre budsjetter.

Utvider innsamlingen

Kostandene vil bli fordelt mellom Kirkelig fellesråd med to millioner kroner, Gjøvik kommune med halvannen million og Biri menighet med sine innsamlede penger, som så langt er på 1,4 millioner kroner. – Vi forhøyer dette til 1,7 millioner kroner, sier Schiager, – noe vi er sikre på at vi får til. Orgelet betales i tre avdrag, første ved kontraktsinngåelse, neste når orgelet har ankommet Biri, og siste avdrag når orgelet står helt ferdig og er prøvespilt.

Pipe for pipe

Dette er en lang prosess som vil ta tre år, orgelet skal bygges hos Frobenius i Danmark, – vi skal sikkert ned og besiktige det etterhvert, mener Schiager. Så demonteres orgelet og blir fraktet til Biri hvor det settes på plass, bit for bit, pipe for pipe. – Dette blir en lang prosess på seks måneder, sier Schiager, og til slutt kommer orgelbyggeriets egne folk og tester orgelet og justerer pipe for pipe.

– Dette kalles en intonatør, forklarer hun og er ikke redd for at tidsskjemaet skal sprekke. – Til jubileet i 2027 vil det stå ett nytt orgel i Biri kirke, forsikrer

hun, – et orgel med myk og varm klang som egner seg utmerket til å akkompagnere både solister og kor.

...og gamle piper

En liten kuriositet er orgelet som sto i kirken før det orgelet som skiftes ut nå og er fra 1960, også kan bli en del av det nye orgelet. – Vi har funnet gamle piper etter det tidligere orgelet, som ble satt opp i kirken i 1882. – Det ble bygget av en viss August Nielsen, forteller Schiager, – han var virkelig en av de store orgelbyggerne og noen av pipene er såpass bra at Frobenius ser for seg å bruke noen av disse i det nye orgelet. Det hadde vært spennende, utbryter hun og legger avslutningsvis til: – Men før vi kommer så langt må biskopen godkjenne vårt valg av leverandør, så går hele saken til riksentikvaren før vi får endelig tillatelse av biskopen til å sette det hele i gang. Noe vi selvsagt håper vil gå raskt og smertefritt. Inger Schiager takker også biringene på vegne av orgelkomiteen, – alle i bygda har vært utrolig positive til dette prosjektet.

40.000: Leder i Biri IL, Magnar Linnerud mottar en sjekk på 40.000 kroner for installeringen av LED-lys i lysløypa. – Biringene er framoverlente og framtidsrettet, mente Odd Fjellby.

MYRVANG: Morten Strandengen, Magnar Linnerud og Odd Fjellby var rundt i hele Biri og så på idrettslagets anlegg. Her får Fjellby omvisning på Myrvang. – For et fantastisk sted, sa Fjellby.

SJEKK: Morten Strandengen er leder av fotballgruppa og var veldig fornøyd med å motta en sjekk på 30.000 kroner av avdelingsbanksjef Odd Fjellby i Toten Sparebank. – Disse pengene vil hjelpe de som sliter med å betale aktivitetsavgifter, sier Strandengen.

Fikk se idrettsanleggene

TORF FEIRING
TEKST OG FOTO

Derfor ble avdelingsbanksjef på Gjøvik, Odd Fjellby, invitert til Biri og en presentasjon av anleggene og vist hva Biri IL har fått til de siste årene. Fjellby kom heller ikke tomhendt, med seg hadde han to store sjekker. Men mer om det senere.

Imponert samarbeidspartner

Det var idrettslagets leder Magnar Linnerud og leder av Biri IL fotball, Morten Strandengen, som tok imot Fjellby og ga ham en orientering om hva som skjer rundt idrettslaget, hvilken planer og tanker som man har og ikke minst Biri ILs unike, gode økonomiske situasjon. – Nå er vi gjeldsfrie og har mye penger på bok, kunne Linnerud fortelle banksjefen. Fjellby på sin side var imponert over både flerbrukshall, kunstgrasbane, skøytebane og hvordan Biri IL løste sine utfordringer. – Nå kjenner vi Biri IL helt tilbake fra 2008, sa Fjellby, – vi har hele tiden forholdt oss til de samme menneskene generelt og Magnar Linnerud spesielt. Vi vet at når han kontakter oss, er det seriøse henvendelser med gode og fornuftige tiltak. Noe som gjør oss sikre på at eventuelle bidrag blir brukt som de skal brukes, kunne Fjellby fortelle.

Langsiktighet

Han kunne fortelle at Toten Sparebank har gitt penger til allmennnyttige tiltak siden 1891, – i år har vi fordelt ut hele 12 millioner kroner i distriktene som sogner til banken, kunne Fjellby informere og hentet fram en sjekk på 30.000 kroner.

BIRI: Toten Sparebank er en betydelig bidragsgiver til Biri Idrettslag sine aktiviteter og anlegg. Som en av hovedsponsorene og samarbeidspartner vil naturligvis banken vite hva den faktisk er med på å bidra til. Å vise fram hva Biri IL får til og står for er et viktig innspill i dette.

– Dette prosjektet går så absolutt under begrepet allmennnyttig og bærekraftig, hevdet han og ga sjekken til Morten Strandengen i fotballgruppa som forklarte prosjektet: – Biri IL har bestemt at vi skal unngå utenforskap, det vi kan gjøre i disse tider hvor mange sliter med økonomi, er å bidra til at alle skal ha råd til å være med på våre aktiviteter. Strandengen mente at pengene ville komme godt med til å bidra til rimelige avgifter for de med dårlig råd. – Kontakt meg eller Magnar (Linnerud) så finner vi en løsning på disse utfordringene, oppfordret Strandengen.

– Dette er den type aktiviteter vi liker å støtte, repliserte Fjellby, – vi i Toten Sparebank liker ikke utenforskap og vet at et idrettslag er limet i de lokalsamfunnene det er så mange av i bankens nedslagsfelt. Dette er også et ledd i vår policy om å være en langsiktig samarbeidspartner, sa Fjellby. – De unge er jo fremtiden.

40.000 kroner

Så ble banksjefen tatt med på en rundtur i Biri og idrettslagets mange anlegg, han fikk en kjøretur i lysløypa, han fikk se hele Myrvang, et anlegg som imponerte der det viste seg fra sin aller beste grønne side. – Som tidligere nevnt er både bærekraft, utenforskap og samfunnsnytte viktige elementer i gavefondet vårt, mente Fjellby, – dette anlegget fører seg så til de grader innunder de punktene. For et fantastisk sted, utbrøt han

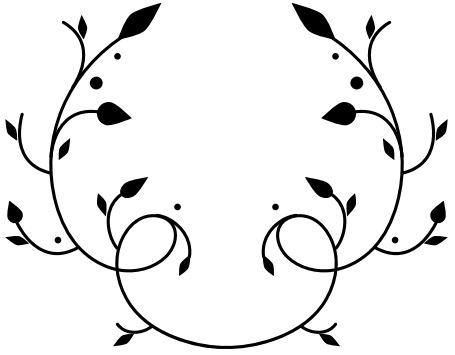
om Myrvang og føyde også inn miljøaspektet og framtidsperspektivet da han tok fram den andre sjekken for dagen, denne på hele 40.000 kroner. – Denne går til støtte for alle de pærene som er skiftet ut med miljøvennlig LED-lys, kunne han fortelle en beæret Magnar Linnerud. – Biri imponerer meg virkelig, fikk Linnerud beskjed om, – vi vet at å investere i Biri er god politikk for oss i Toten Sparebank, Biri er et typisk eksempel på de lokalsamfunnene vi er så opptatt av og ikke kan klare oss uten, sa Fjellby.

Ganske utrolig

Rundturen i Biri ble avsluttet på Kremmerodden, hvor Linnerud fikk vist fram både badestrand og sandvolleybane og ikke minst det lille amfiet som er bygd. Alt på dugnad, selvsagt, med økonomisk støtte fra Gjøvik kommune.

– Å få se alle prosjektene og anleggene i Biri under ett, og den rimelige korte tiden alt dette har skjedd, er nok en gang veldig imponerende, avsluttet banksjef Odd Fjellby, – at det hele nå er gjeldsfritt gjør at idrettslaget kan fokusere på drift og vedlikehold. At bredden av tilbud strekker seg fra de minste til de aller eldste er også ganske utrolig. Biri virker som et sammensveiset lokalsamfunn som vi i Toten Sparebank svært gjerne vil investere i og assosieres med.

NÅR TIDEN STOPPER OPP
BLIR ØYEBLIKK TIL MINNER

Nettum

- BEGRAVELSESBYRÅ -

ØISTEIN NETTUM
SYNNØVE RUSTAD

T • 61 18 69 40
• Hele døgnet
www.nettum.no

Beck Oljesenter

**Totalleverandør av drivstoff, smøreolje,
kjemiprodukter, biooljer og utstyr i Innlandet.**

På lag med de som bygger Norge.

**Beck
Oljesenter**

E-post: beck@oljesenter.no
Web: beck.oljesenter.no
Bjørn Erik Skogli: 970 28 094

STOLT: Leder av Biri IL, Magnar Linnerud, legger ikke skjul på at han er stolt over at Biri IL er gjeldfrie og har et par millioner kroner på bok.

– Ikke no' tull i Biri IL!

TORE FEIRING
TEKST OG FOTO

BIRI: Biri Flerbrukshall sto ferdig i 2018. Totalbudsjettet for hallen var på 24,9 millioner kroner + mva. Av dette skulle Biri IL stå for en drøy tredjedel av summen, resten kom fra Gjøvik kommune og tippemidler.

– Vi hadde et hårete mål om å samle inn 4,6 millioner kroner i kontanter, forteller leder av Biri IL, Magnar Linnerud. – Samtidig som vi verdsatte dugnadsinnsats til 1,6 millioner. Det skulle da dekke idrettslagets bidrag på 6,2 millioner kroner.

Nå kan han fornøyd melde at hallen er helt nedbetalt, – jeg tror jammen vi har 3000 kroner ekstra også jeg, smiler han.

– Dette sier mye om dugnadsånden og givergleden i Biri, skryter Linnerud av sine sambygdinger, – for samtidig har det også foregått en orgelinnsamling i bygda som også har gitt gode resultater. Han mener det sier mye om bygda og samholdet.

Mange givere

Pengene som er samlet inn er summen av mange givere, blir vi fortalt, – det har vært over 400 bidragsyttere, blant annet har andre lag og foreninger gitt tilsammen 200.000 kroner, sier han.

– Våre sponsorer, totalt 25 av dem, har gitt hele

1,6 millioner kroner, fortsetter Linnerud, hvor Toten Sparebank og Gjensidigestiftelsen som de største.

Dugnadsarbeidet ble som planlagt, med tjenester verdt 1,6 millioner kroner. Levert av fagfolk i alle ledd, påpeker Linnerud, – med gratis byggeledelse fra Syljuåsen AS. Videre forteller Linnerud at det også har vært inntektsbringende dugnader fra flere grupper, som har gitt inntekter på en halv million kroner, fra privatpersoner har det kommet gaver og kontantbeløp, alt fra hundrelappen til flere tusen kroner, noe som totalt ga 1,6 millioner kroner.

Det har kommet inn 770.000 kroner fra 5000-kroner-klubben, hvor hele 155 personer og bedrifter var givere. – Så brukte vi opp alle avsatte midler og fond til en verdi av 700.000 kroner.

Penger på bok

– Et årsmøtevedtak 2018 ga oss mulighet til å låne hele 4 millioner kroner, forteller Linnerud videre, – de pengene lånte vi aldri, sier han stolt, – takket være en tålmodig kommune og andre kreditorer. Vi har betalt ettersom pengene kom inn.

Og nå er alt hva Biri IL har av anlegg nedbetalt, det seg være kunstgressbanen, nærmiljøanlegget på Myrvang, lysløypa, frisbeebanen og altså nå flerbrukshallen. – Nå kan vi bruke pengene på drift og vedlikehold, sier en særdeles fornøyd klubbleder.

– Til glede for klubbens medlemmer og hele Biris befolkning, hallen er jo full og utleid hver eneste kveld, til og med i helgene. Om ikke dette er nok, Biri IL har også over 2 millioner kroner på bok.

– Dette gir oss muligheter til å være framoverlent og ha midler til de utfordringene vi vet kommer de neste årene, avslutter Magnar Linnerud, – det er ikke noe tull her i Biri IL.

OLD GIRLS: Noen av old girls jentene som trener hver torsdag. Anniken Herberg er nr. 2 fra venstre i fremste rekke. (Foto: Privat.)

Old Girls Biri

Tore Feiring
Tekst

BIRI: Har du lyst til å spille fotball, men mangler fotballerfaring? Eller er har du spilt fotball tidligere og føler deg ikke helt er ferdig med lærkula?

Anniken Herberg kan sitte på svaret. Hun har tatt initiativ til treninger, og har gjenopprettet et lavterskeltilbud i Biri.

– Det her er veldig lavterskel. Lista ligger langt ned, jeg måtte selv bli opplært til hva corner var på første trening, forteller hun. – Jeg har aldri spilt organisert fotball selv, så her er alle velkomne. om du er proff eller ei, sier hun og sikter til Biri Old Girls som har trent sammen siden tidlig mai.

– Vi er en gjeng fotball-glade damer som trener sammen, sier hun videre, – sist torsdag var vi hele

17 damer i alle aldre som koste oss på fotballbanen i Biri. Og da mener jeg alle aldre, presiserer hun.

Treningen er hver torsdag, og starter kl. 20.00. Vi blir fortalt at mange som er med er helt uten fotballerfaring, samtidig er det også med noen gamle travere.

– Dette er et veldig inkluderende tilbud også, sier Herberg, – det viktigste er at vi har det morsomt på trening og at vi kan kose oss sammen, rett og slett være sosiale. Tidligere fikk vi låne halve kunstgressbanen til trening, nå har vi akkurat fått

beskjed om at vi kan få bruke hele banen hvis vi er mange nok. For old girls laget vil ha med seg flere jenter på treningen.

– Jeg håper at mange vil ta kontakt, avslutter Anniken Herberg optimistisk, – det er bare å ta kontakt på facebook eller sende meg en messenger-melding.

Har du skrevet en artikkel du synes vi bør ha med i Biriavisa, eller ønsker du å annonsere i det neste nummeret?

Da er du mer enn velkommen til å ta kontakt med Øyvind eller Kjell!

Tekst og bilder sendes:
Øyvind Hårstad | oyvindh@hdo.no | Mobil: 990 20 523

Annonser:
Kjell Heimdal | stranten@start.no | Mobil: 950 67 779

FLINKE KARER: Vedlikeholdsgjengen som har ryddet i Steigrunden: Fra venstre Rolf Bergum, Audun Ekern, Aage Strandbakke, Terje Kind og Kjell Ødegårdstuen.

Turstiene, et lokalt feriemål

Tore Feiring
Tekst og Foto

BIRI: Vi vil gjerne minne bygdefolket om det flotte tilbudet turstiene i Biri er – et tilbud som er bra for både psykisk og fysisk velvære.

Alle turstiene har nå blitt en del av DNT (Den Norske Turistforening) sine stier og de er merket med DNT sine skilt, med navn og lengde.

Tåler å bli brukt
Det finnes mange alternativer, turstiene er plassert flere steder i Biri, Bistrand og Redalen, du kan velge mellom både lange og korte turer. Turene byr også på flere severdigheter og mange fine utsiktsmuligheter.

Det fine er at jo mer turstiene brukes, jo finere blir de, mye trafikk holder gras og tennung nede, noe de som vedlikeholder stiene setter stor pris på.

Som nevnt tidligere, alle stier er skiltet

med navn og lengde på turen. Ikke minst er turstiene et flott, lokalt feriemål i Norge, en svak krone spiller ingen rolle når du koser deg ute i lokal natur.

Steigrunden
Flere foreninger og ivrige enkeltpersoner i bygda har tatt på seg ansvar med å rydde i sin dedikerte tursti, dvs, fjerning av skjemmende tennung, gras, kvister, nedfall av trær, i tillegg til å bygge klopper over bekker og elver.

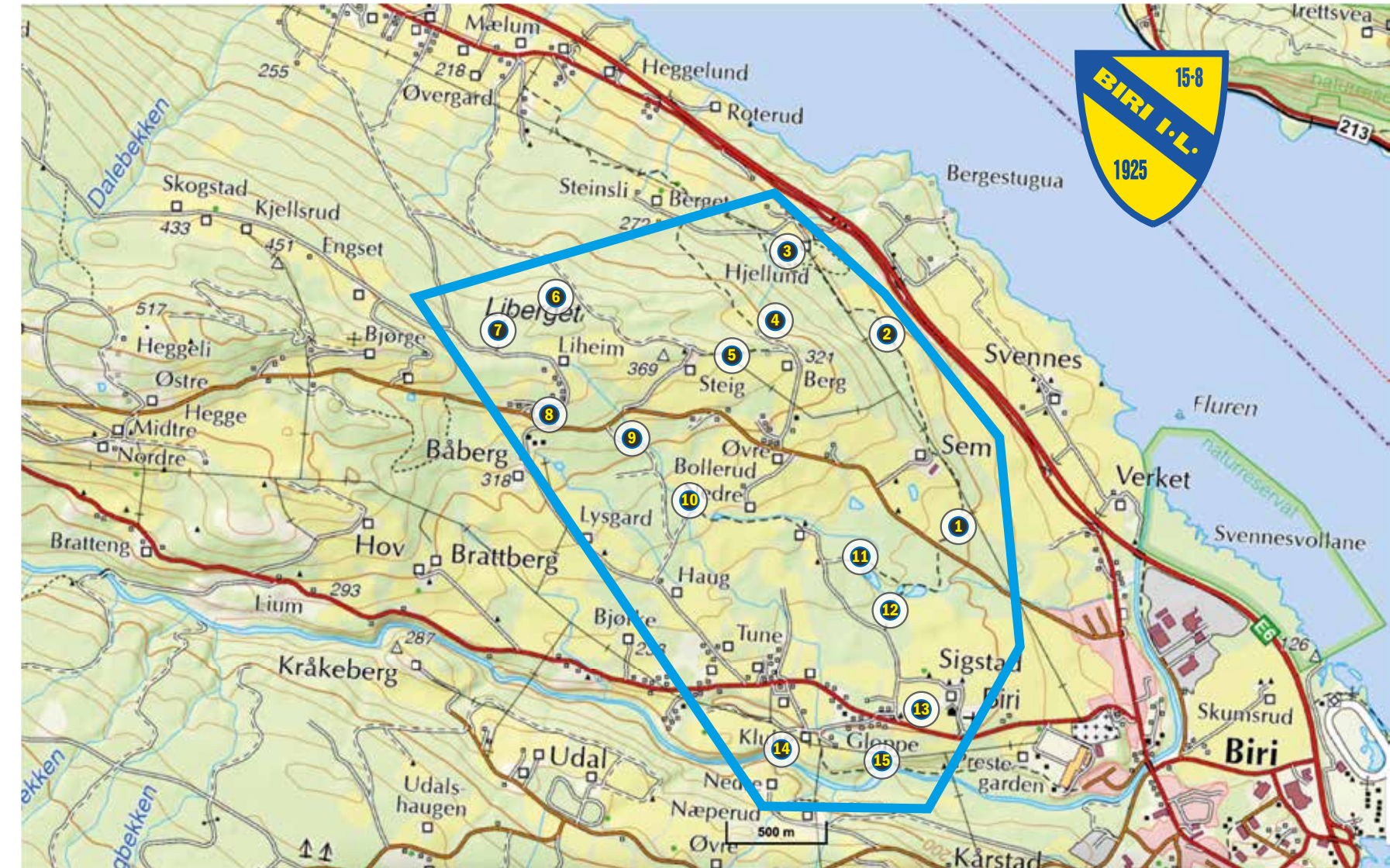
Idrettslaget koordinerer det felles arbeidet og har også som oppgave å rapportere tilbake til DNT.

En av turene er Steigrunden, som har blitt en del av Birirtrimmen 2023.

Ellers finner du kart over noen av turstiene i bygda på nettsida biri.no – se etter kartene under «Aktiviteter».

Kartene ble også presentert i forrige utgave av Biriavisa.

Birirtrimmen 2023

Beskrivelse av poster:
1. Langs jordet til Semb. / 2. Kvilebenk med mjosutsikt. / 3. Bjønnhaugen, husmannsplass. / 4. Kalkovnen ved Berg. / 5. Kvilebenk ved Steig. / 6. Gapahuk. / 7. Ved bekkefar.
8. Mellom veier. (Finstad- og Lierengvegen.) / 9. Kvilebenk. / 10. Ved bekkefar. / 11. Ved lita bru/klopp. / 12. Ved stor furu. / 13. Lede mot Sigstad/Biri kirke. / 14. Ved Kluge mølle. / 15. Bekk, Amerika.

Birirtrimmen tilbake

TØRE FEIRING
TEKST OG FOTO

– Dette er en svært fin rute med svært mange fine utsiktspunkt, sier Trond Ødegården og Torfinn Austad. Disse to satt ut postene rett før sommerferien. – Postene skal henge lett tilgjengelig og synlig for alle som følger ruta, sier de, – vi har i tillegg lagt ved en liten beskrivelse av hver post. Postene vil i år henge ute til søndag 10. september.

Selv om det er nye koster som står bak årets utgave av Birirtrimmen, så støtter Ødegården og Austad seg på de som har «gått opp løypa» tidligere sesonger. Minimumskravet for å få «godkjent» er fortsatt at minst

BIRI: Biri IL ønsker på nytt velkommen til en runde med Birirtrimmen. Som tidligere år, bortsett fra i fjor – og visstnok i 2012, er det satt ut 15 poster i området. Med et kjøpt blikk på kartet kan Biris turgåere enkelt sjå at det er Steigrunden som danner utgangspunktet for dette årets utgave av Birirtrimmen.

12 av de 15 postene er funnet. For de aller yngste, det vil si 12 år eller yngre, så er det nok med 8 poster, blir Biriavisa forklart.

Konvolutter med kart, informasjon om postene og ikke minst, stemplingskort, hentes i postkassen Biri IL har rett innenfor inngangen til Coop Extra Biri. Ute på postene henger det en klippetang som en bruker på stemplingskortet. Når du har gjort deg ferdig, så kan du levere stemplingskortet i Birirtrimmens postkasse på Coop Extra Biri (denne postkassa er plassert ved inngangspartiet ut mot Birivegen).

– Vi har også satt opp en postkasse ved inngangen til Biri Flerbrukshall, slik at den også kan benyttes til henting av poster og innlevering av kortet, tilføyer Ødegården og Austad. – Frist for innlevering av stemplingskortet er 24. september.

Alle som leverer kortet er med i trekningen av premier, i form av gavekort. Trekningen vil foretas av hovedstyret i Biri IL – og de heldige vinnerne presenteres via sosiale medier og her i Biriavisa.

ANNONSEPRISER I BIRIAVISA

Helside (1/1): kr 3.300
Halvside (1/2): kr 2.200
Kvartside (1/4): kr 1.500 (+ mva på alle)

Bestiller du annonse i alle de 5 utgavene av avisa som kommer ut hvert år, får du 25% rabatt.

Bestill annonser av:
Kjell Heimdal | stranten@start.no | Mobil: 950 67 779

PASTELL: Eva Laila Hilsen foran noen av sine arbeider i pastell/akryl, alle en del av Livets Spill.

Ny utstilling på Fjordheim

TØRE FEIRING
TEKST OG FOTO

BIRI: - Spill er en stor inspirasjon for meg, sier kunstneren Eva Laila Hilsen, som lørdag åpnet utstilling på Galleri Fjordheim med tittelen Livets Spill. Utstillingen handler om samspill mellom mennesker, tilfeldigheter og objekter fra forskjellig spill hvor terningen har fått en betydelig rolle.

Eva Laila Hilsen er fra Valdres og bor og jobber på Fagernes. Hun er utdannet fra Statens kunstakademi og har hatt en rekke utstillinger i inn- og utland. Dessuten er hun innkjøpt av både offentlige og private samlinger og har også hatt en rekke offentlige utsmykningsoppdrag. Det er en fetert kunstner som besøker Fjordheim.

Huset
– På denne utstillingen er det både malerier, pastelltegninger, grafikk og små og store skulpturer, da gjerne i tre, sier hun. – Grafikken min er gjerne linotrykk, de gir ofte et sterkt, svartvitt uttrykk, utdyper hun. Videre forklarer hun at variasjoner i formater er noe hun liker godt, – det gir meg som kunstner en rekke utfordringer å jobbe med. Huset er også et motiv hun bruker ofte og som er et gjentakende motiv i arbeidene hennes. – Huset er en ypperlig metafor på livet, på deg og meg, mener Hilsen.

Terningen
Åpningen lørdag 19. august ble etterhvert godt besøkt, en fornøyd kunstner kunne konstatere at livets spill engasjerte.

– Så handler også denne utstillingen om mennesker i mellom, samspill, tilfeldigheter og alt det som har med oss å gjøre, kunne en engasjert kunstner fortelle, – terninger, sjakk-mønstret og brikker er symboler som jeg bruker for å symbolisere denne reisen vi mennesker foretar oss gjennom livet. – Terningen er et stort og mystisk, ja nærmest mytisk, element som avgjør om vi vinner eller taper, smiler hun og referer til sin barndoms spill og hennes fascinasjon av både dominobrikker og terningens kraft i spill som for eksempel Ludo, Yatzy og Monopol.

Utstillingen henger til 17. september og lørdag 26. august er nye kunstnere på plass på Fjordheim, da åpner utstillinger med Hagbart Sollø, som viser malerier og skulpturer, samt en tekstilutstilling med 15 forskjellige kunstnere. Temaet er farger og tekstur, med skjerv og sjal i sentrum. Også disse utstillingene henger til 17. september.

TERNING: – Terningen har alltid vært et sterkt symbol for meg, sier Eva Laila Hilsen, her ser vi deler av skulpturen Terning på Sokkel, som er hele 140 cm høy og laget i bjørkefiner.

MR MJØSEN REGNSKAP

Autorisert regnskapsførerselskap

Ditt lokale regnskapskontor!

Vi utfører alle regnskapstjenester
for alle selskapsformer innen
ulike næringsvirksomheter.

Vi kan også jobbe i virksomhetens eget system.

Andreas Ekern 971 16 275

Knut Røkke 456 13 176

Alf Skjelstad 980 59 334

post@mjosenregnskap.no

Kontoradresse: Fautvegen 11, 2836 BIRI

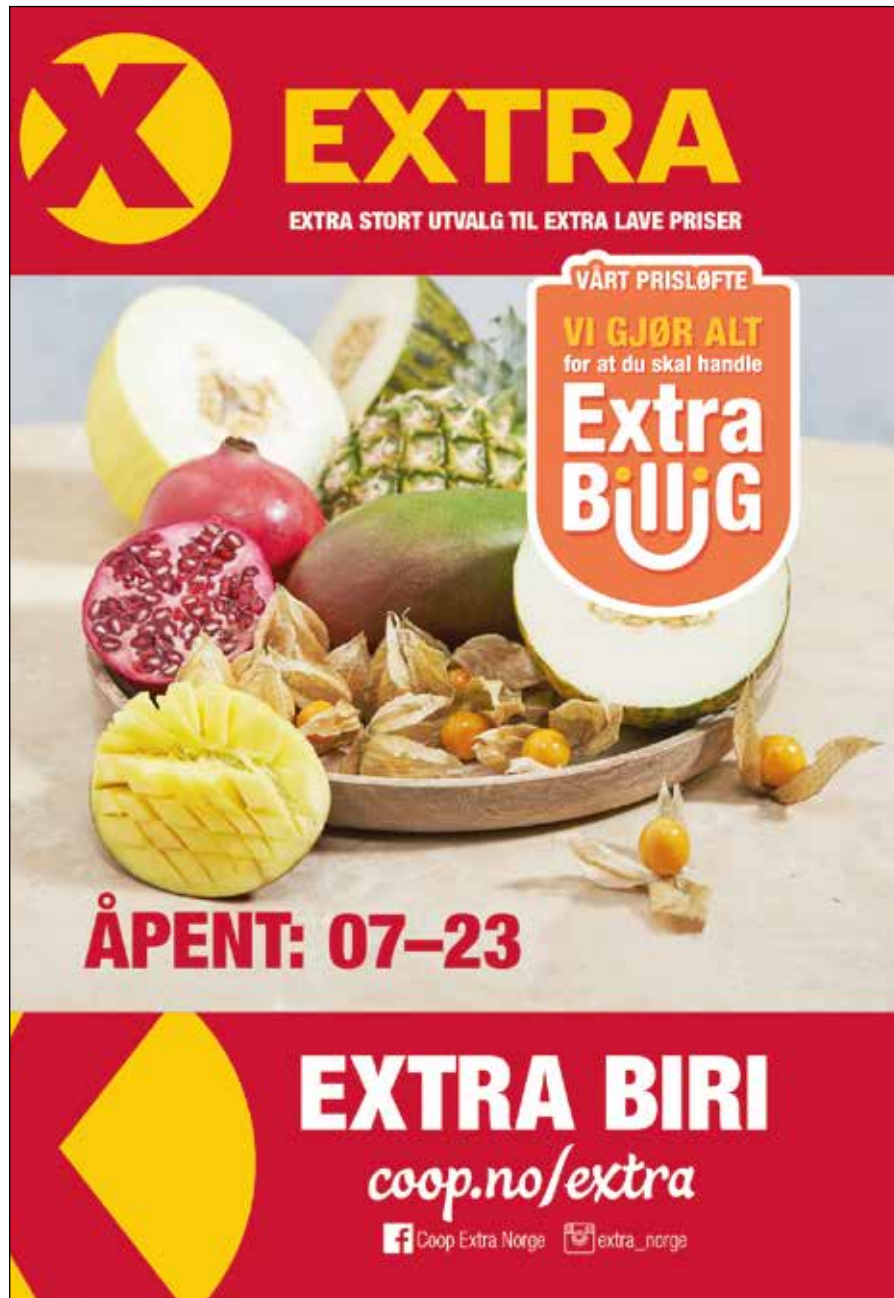
E3 ELITEN ELEKTRO

-DIN ELEKTRIKER PÅ BIRI-

Tlf.: 90 81 80 90

Mail: trond@eliten-elektro.no

Web: www.eliten-elektro.no

EXTRA
EXTRA STORT UTVALG TIL EXTRA LAVE PRISER

VÅRT PRISLØFTE
VI GJØR ALT
for at du skal handle

Extra Biri

ÅPENT: 07-23

EXTRA BIRI
coop.no/extra

Coop Extra Norge extra_norge

TANNLEGENE PÅ BIRI

TANNLEGE HEIDI SÆTERBAKKEN

TANNLEGE FRIDA KVIKNE DOTTERUD

TANNLEGE INGRID K. AUSTDAL

Vi holder til på Herredshuset i Birivegen 97

Telefon: 61 1 85 362

Tannlegene utfører også den offentlige tannhelsetjenesten i Biri.

Cash in Church

BIRI: Konsert i Biri kirke, fredag 15. september.

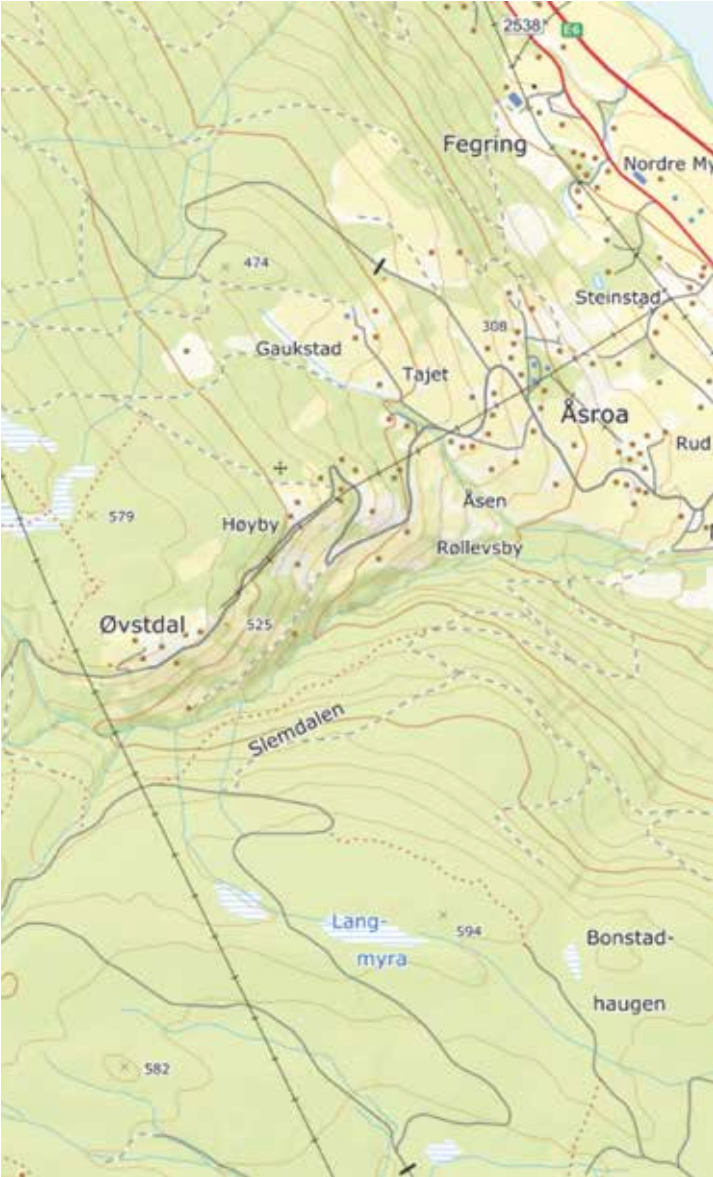
INGER SCHIAGER
TEKST

Fredag 15. september kl. 19.00 blir det
konsert med Get Rhythm i Biri kirke.

Bandet fra Gausdal har med sin helt
spesielle Johnny Cash-sound utviklet
seg til å bli et av de mest etterspurte
countrybandene i Norge.

Under konseptet «Cash in Church» får
vi møte den religiøse Cash, og vi tas
med på en magisk reise med spirituals
framført på særdeles smakfullt vis.

Bill. 250,-
Billetsalg i dora og på tikkio.com
Dørene åpner kl. 18.00

ØFSTEDAL, 1965: Luftfoto tatt av Widerøe Flyveselskap, 20. juli 1965. (Nasjonalbiblioteket/Mjøsmuseet).

ØFST OPPI: Bruket Øfstedal øvre vestre ligger virkelig høyt oppe, eller øfst oppi Åsroa som det heter. Her trives Roy Stenberg Johansen og Rianne Pujik Vaagland veldig godt.

GRISER: Rianne Pujik Vaagland sammen med noen av sine 14 frittgående griser. – Det skal bli mange fler etter hvert, lover hun.

RIVES: Med hele fem bygninger som må rives samt ett på seterlykkja på Bratbergsetra er det godt å ha hjelp av far Roel Pujik, her lengst til venstre. Roy Stenberg Johansen og Rianne Pujik Vaagland sier de må rive for hånd for å ta vare på materialer som kan gjenbrukes.

Øfst oppi

TORE FEIRING
TEKST OG FOTO

BIRISTRAND: – Hva gjør du når det rett rundt hushjørnene dine står fem bygninger som holder på rase ned og eieren av disse er umulig å få tak i? Rianne Pujik Vaagland vurderte å flytte. Men så ville hun prøve en annen løsning først.

Hun har bodd på bruket Øfstedal øvre vestre i åtte år og har hatt det fraflyttede bruket Øfstedal øvre østre som nabo. Eier var en tysker som forduftet for 15 år siden. – Både jeg og kommunen har prøvd å få tak i ham i flere år uten å lykkes, sier hun, – men i vinter bestemte jeg meg for å intensivere jakten på ham for å prøve å få kjøpt bruket. Som et siste forsøk før jeg vurderte flytting. For ikke bare var bygningene mer eller mindre stygge og sammenraste, men de var farlige også, både for dyr og mennesker.

Fikk tak i eier
Hun klarte å næste i noen løse tråder og til slutt fikk hun tak i eieren. – En eier som leste eposten sin veldig sjelden, så det tok tre måneder fra første kontakt til jeg klarte å overbevise ham til å selge, sier Pujik Vaagland, – han forsto tydeligvis ikke dette med bo- og driveplikt ettersom han på et eller annet tidspunkt ønsket å bruke eiendommen som et sommersted. Men etter mye pruting, litt list og med hjelp av advokat løste det seg.

Samboer
Bruket Øfstedal øvre østre er på vel 280 mål, og med sitt eget bruk i tillegg sitter hun nå med vel 700 mål, det meste skog blir vi fortalt. – I løpet av disse årene (hun flyttet til Øfstedal øvre vestre sammen med sin da tre-årige datter i 2015) har hun drevet med hester ved siden av jobben som prosjektleder i et et eventbyrå på Lillehammer.

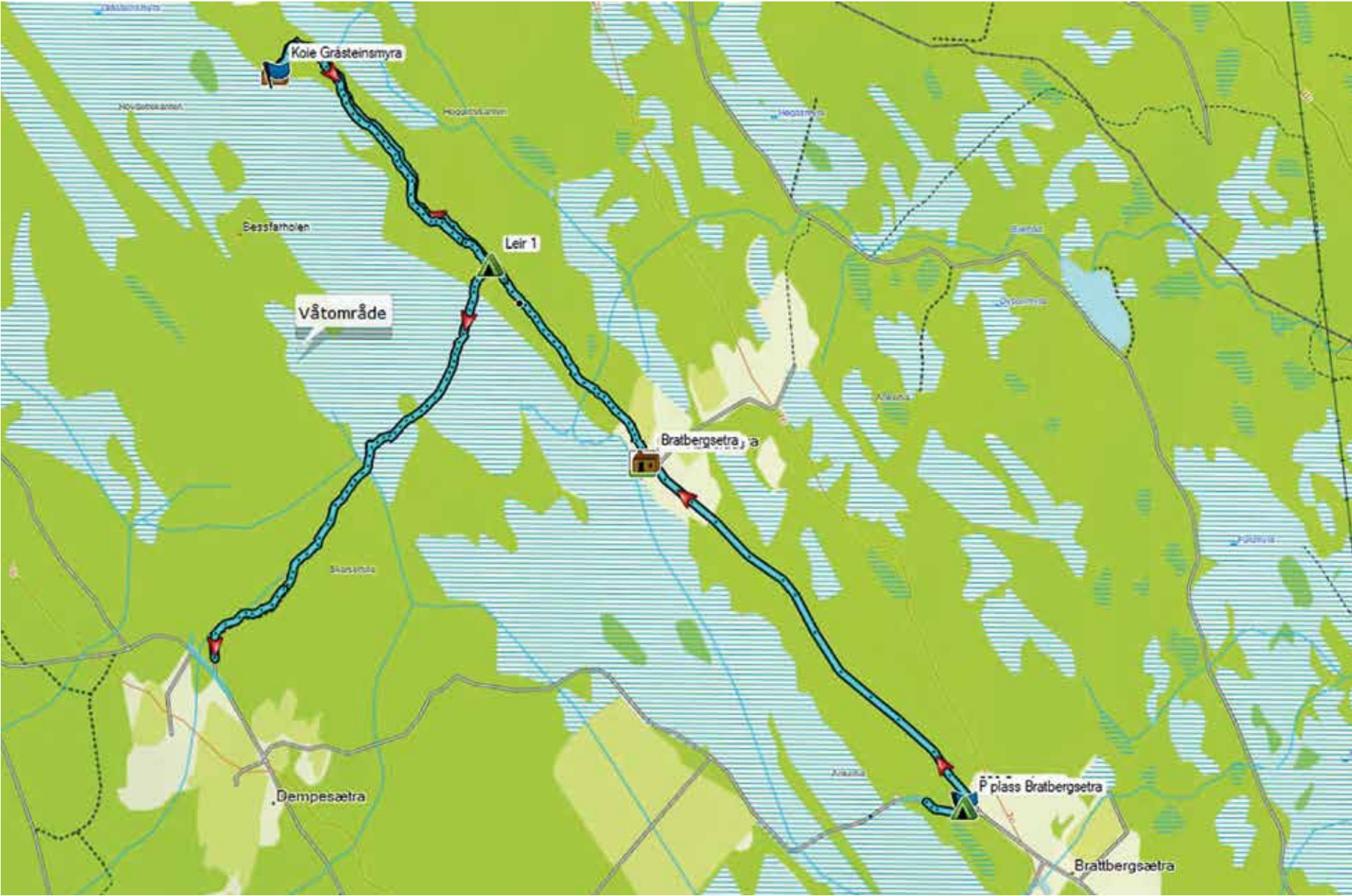
Hun har de siste årene vært delvis samboer med Roy Stenberg Johansen fra Gran på Hadeland. – Jeg har ikke helt flyttet inn enda, sier han, – men bor her mye av tiden. Johansen har også barn fra tidligere, – du vet, det er litt sånn mine og dine barn, men planen er at jeg snart flytter inn for alvor, hevder han. – Så langt er det jeg som som står som eier av det forfalne bruket.

Gjenbruk av materialer
Johansen har bakgrunn som elektriker i 25 år, men er nå lok-fører. – Med to i full jobb er selvsagt litt av et prosjekt dette her, sier Johansen videre, – men vi er fullt klar over hva vi har tatt på oss. Fordi det er ikke bare å rive bygningene, Våningshuset er fra 1600-tallet, og både fylkesantikvar og statsforvalter har vært inne i bildet. – At det i utgangspunktet burde vært fredet har de vært tydelige på, sier Pujik Vaagland, – likevel har vi nå endelig fått fullmakt til å rive alt sammen. Entreprenør for den jobben er Per Kristian Tranberg, men paret gjør mye av jobben selv. – Det må vi, sier de, – forutsetningene for å rive alt sammen er at vi bruker materialer fra de gamle bygningene til andre ting på brukene våre, altså gjenbruk av alt gangbart materiale. Det gjør jobben særdeles pirkete, du kan si vi har brukt over 800 000 kroner på å skaffe oss mye jobb, smiler paret og forteller at det gamle taket på våningshuset skal bli en del av et nytt grisehus de skal sette opp.

Gris, hest og bier
Paret har satt opp en fem-års plan for hva de skal gjennomføre og få til. Lysten til å drifte bruket, eller brukene, på en fornuftig måte er stor og de mener at pågangsmot er noe de på alle måter har nok av. – Vi har i dag 14 griser og har en avtale med Haffjell Slakteri om leveranse av noen, forteller Pujik Vaagland, – resten er bestilt av privatpersoner. Vårt mål er å øke antallet frittgående griser betydelig. – I dag har jeg fire islandshester her, sier hun videre, – jeg har hatt flere før, hestene var i utgangspunktet grunnen til at jeg kjøpte Øfstedal i sin tid, selv om jeg ikke tjener så mye på dette i dag, er det også i våre planer.

Videre har paret satt opp tre bikuber så langt og vil etterhvert satse også på honningproduksjon. – Men der har vi mye å lære enda, skyter Johansen inn, – jeg har skjönt at det er mer jobb enn jeg trodde, smiler han. – Og så har vi skogen også, noe tømmer kan vi ta ut.

– Planer har vi mange av, noen faller ned og blir noe av, noen forblir drømmer, avslutter paret, – som et forholdsvis ferskt par ønsker vi at dette skal bli et felles prosjekt som vi kaller Øfst oppi. Kjøpet av nabobruket er en god start.

KART: Kartet viser hvor turstien vi gå.

PLANK: Arbeidet med å legge plank i stien er allerede i gang.

Tursti på Gråsteinsmyra

BIRI: Lions Club Innlandet har tatt initiativ etter ide av Reidar Aas om å lage en tursti med informasjonsplakater ved Gråsteinsmyra.

TØRE FEIRING
TEKST OG FOTO

– Vi søkte fylkeskommunen om midler og har fått bevilget 20.000 kroner, forteller samme Reidar Aas til Biriavisa. – Det Norske Skogselskap ved Olav Dæhlen har sponset plakater som skal gi god informasjon og opplæring om naturen og skogen turstien omgir oss med, fortsetter han.

Det er også utarbeidet et kartgrunnlag for stien som er lagt ut på UT.no, DNT sin side for merkede løyper med informasjon, samt at Biri Skogselskap har signalisert støtte og applaudert initiativet. – Dessuten har alle grunneiere som er berørt undertegnet en avtale om å være med å etablere tursti i samarbeid med oss, Lions Club Innlandet, forsikrer Aas.

Plank i stien
– Biri har et unikt naturområdet rundt og på Gråsteinsmyra, hevder Aas videre, – stien etableres fra parkeringsplassen ved Bratbergsetra til Kalverudsetra på bilveg. Fra Kalverudsetra går stien i skogen til Gråsteinsbua, forklarer han. – Fra denne strekningen går det en avstikker til Dempa over et bløtt myrområde. Her har vi ambisjoner om å legge ned plank i stien for å gjøre det bedre å komme fram for alle.

Det vil bli satt opp skilting som viser retning, mål og avstander. I tillegg blir det satt opp mer enn 20 plakater fra Det norske Skogselskap som skal gi læring og opplysning om det en ser rundt seg.

Sosialt
– Gråsteinsbua har blitt en attraksjon og vi håper turstiene skal gi enda mere opplevelser og gi flere kunnskap om ferdsel i utmark, avslutter Reidar Aas, – stien blir etablert av en iherdig dugnadsgjeng og det er plass til flere .

Og er du interessert i å være med, opplyses det at kontaktpersoner er Geir Bekkelund, som nås på telefon 970 54517 eller Reidar Aas på telefon 959 72244. Det sosiale er det viktigste med denne jobben og derav mye kaffe og gode historier, blir det sagt.

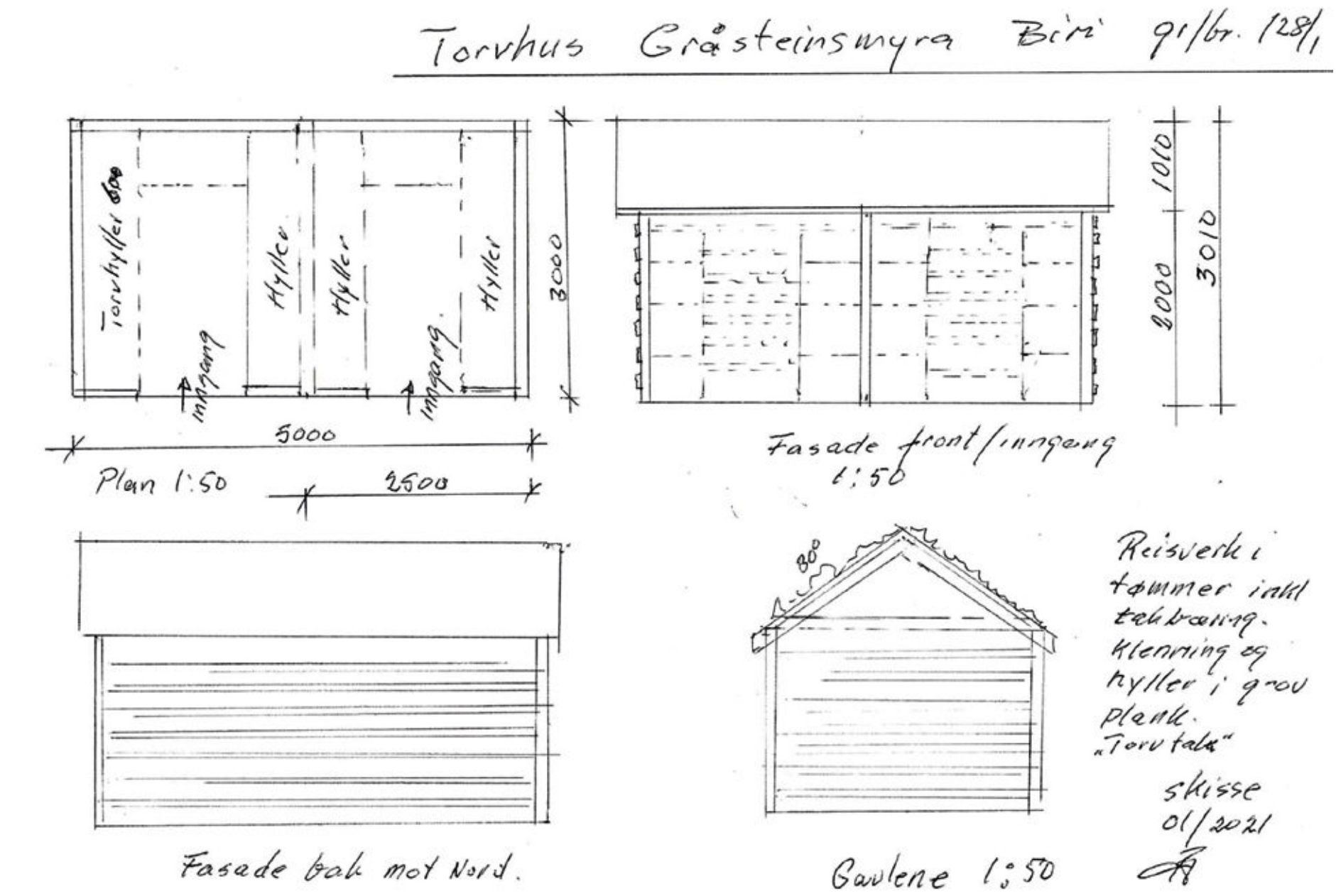
Lions klubben regner med at stien er ferdig i løpet av høsten.

PLAKATER: Eksempel på plakater som vil finnes på og rundt stien.

IDEALISTER: Tore Grønstad (t.v.) og Reidar Aas er to idealister som vil sette opp et torvhus på Gråsteinsmyra. Nå søker de likesinnede som vil være med på dugnadsarbeid.

TEGNING AV TORVHUSET: Slik er torvhuset tenkt bygd.

TORVHUSET PÅ GRÅSTEINSMYRA: Dette bildet viser restene etter torvhuset på myra. Nå er det ingen spor igjen etter huset.

Torvhuset på Gråsteinsmyra

TØRE FEIRING
TEKST OG FOTO

BIRISTRAND/BIRI: Av og til kan bygdesnakk føre noe godt med seg. Så som det gamle torvhuset som sto på Gråsteinsmyra på 1950-tallet og et noen tiår framover. – Jeg kom i snakk med noen som lurte på hvor dette sto, sier Reidar Aas, - det har vi nå funnet ut.

På den måten har også Reidar Aas blitt primus motor for å sette opp ett nytt torvhus, samtidig må grunneier være med i prosjektet. Her kommer Tore Grønstad inn som medspiller i prosjektet. – Grunnen her eies av Grythe på Bistrand, sier han, - garden drives i dag av min sønn Tom Grønstad, også han er veldig positiv til tanken om å sette opp et nytt trovhus. – Og etterhvert vil alle berørte grunneiere bli kontaktet, skyter Aas inn.

Fått midler
Det er grunneier som må søke om midler til dette, og SMIL -midler (Tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket) er nå innvilget fra Gjøvik kommune, hele 45.000 kroner. Som altså via grunneier vil gå til prosjektet. – Kommunen har innvilget

dispensasjon fra kommuneplanen til formålet, og etter noe betenkning fra deres side er nå torvhusprosjektet klart til å settes i gang, sier Aas.

Hva er et torvhus?
– Torvhuset som sto på Gråsteinsmyra ble satt opp på 50-tallet for å få i gang sysselsettingen i bygda, forklarer Aas, - torven ble gravd ut fra myra og ble brukt til brensel og strø i fjøsene. Så vidt vi vet ble torven herifra spesielt brukt til brensel i Magne Lunn's gartneri i Biri. – Tørket torv skal ha tilnærmet brenselverdi som bjørk, hvem visste vel det? Spør Aas, ganske så imponert og tilføyer at han brenner for området på og rundt Gråsteinsmyra. – Dette er et unikt og verdifullt område for bygda, hevder han. Og lover at det både skal henges

opp plakater og informasjon som forteller hvor torvhuset blir bygd, og om området rundt. Dette har historielaget på Bistrand tatt på seg å gjøre, i følge Aas.

Selve bygget er tenkt reist i rundtømmer på primitivt og luftig vis. – Og så tenkte vi å sette det på påler for å spare selve myra, avslutter Reidar Aas og håper at mange vil delta i dugnadsarbeidet.

– Dette blir også en fin sosial arena uten stress lover han, kontakt meg gjerne på 959 72 244.

KART: Dette kartet viser hvor det nye torvhuset skal ligge, på samme sted som det gamle.

TORVMYR: Her ser man faret etter hvor torven ble tatt opp utover 50-tallet.>>>

ARTIKKEL: Faksimile av forsiden av avisa Vestopland, mandag 12. september 1927, der den gjengitt artikkelen gikk over nærmere 3 av de 6 sidene som utgjorde hele avisa.

Biri kirkes jubilæum – 1927

Artikkel fra avisa Vestopland – Gjøviks Blad & Samhold, publisert mandag 12. september 1927 i anledning Biri kirkes 150-årsjubileum.

(Tilrettelagt for publisering i Biriavisa av Trond Ødegården.)

En stemningsfull gudstjeneste med præken av biskop Bjønness-Jacobsen. Et interessant foredrag av prost Neumann om sogneprestene i Biri etter reformationen.

Alle veier i Biri og Snertingdal førte igaar til Biri kirke, hvis 150 årsjubilæum skulde feires med festgudstjeneste. Folk kom fra nær og fjern, gaande, cyklende, kjørende og bilende, ung og gammel, fattig og rik, — alle vilde da være med ved denne sjeldne anledning. De to bygdar var flagsmykket, der var fest og heitid overalt. Og paa sit vakre, dominerende stade laa Biri kirke med sine hvite vægflater og sit slanke taarn og kalde folk til sig, — og den kalde ikke forgjæves. Stor og rummelig som kirken er, blev den for liten igaar, og det var sikkert mange som overhodet ikke kom ind.

Det vakre gudshus var denne gang endda vakrere enn sedvanlig, smykket med lys, blomster og løv, og da solen saa brøt gjennom skydækket og kastet sine høstbleke stråler ind gjennem kirkevinduene, var det som alt, — baade naturen, sangen,

Biskop Bjønness-Jacobsen.

Prost Heinrich Holst Neumann. (Vestre Toten).

Hvad er det saa som bringes os ved ordets tjeneste? Jeg nævner efter dagens evangelium det ene ord: kjærlighet. — Den er det største paa jord. Og kjærlighetens kilde er Gud. Gud er kjærlighet. Og det store og herlige er at hans kjærlighet ikke bare omfatter det mindste kryp som er til paa jorden, men endog den syndige, faldne slegt. Guds kjærlighet er uendelig, og i dette maa vi prøve at ligne ham, saa vi også faar kjærligheten i vore hjerter. Men det er vanskelig, og vi kan bli motløse. Det er jo saa meget ukjærlig, saa meget ondt og hatefuldt iblandt os. Her skal vi være oppmerksomme paa at Kristi evangelium allerede har utrettet store ting. De titusener av fredelige, hegnende hjem i vort land er en frugt av evangeliet, likesaa omsorgen for samfundets ulykkelige. Vi her derfor ikke grund til mistrosthget. Kjærligheten formaar alt. Ved en anledning som denne bør vi kaste blikket tilbake. For dere i Biri er det da naturlig at tænke paa far og mor, bedstefar og bedstemor som i tidligere tider har hat sin gang i dette hus. Hit kom de med sin sorg og mœie, med sine glæder, og betrodde sig til Gud. Det er ogsaa naturlig at tænke paa hvorledes den store gave som dette hus er, er blit brukt gjennem tidene. Det er ingen grund til at rette nogen bebreidelse mot Biri menighet, men naar vi paa en merkedag som idag ser os tilbake, er det altid aarsak til at slaa øinene ned og si: aa, hvor meget jeg har forsmøtt. Har vi brukt Guds ord ret, slik at vi ikke bare har hørt det, men tat det ind i vore hjerter? Før vi kan svare trygt paa dette er ikke maalet naadt.

Vi maa hegne om denne skat, — ordet, med kirken som midtpunkt. Vi maa være paa vakt, saa ordet kan staa høit overalt, ikke bare i Guds hus, men ogsaa utenom. Vi maa slaa kreds om tjenesten i ord og sakrament, verne om den dyre skat som fædrene gjennom denne kirke har hat velsignelse av gjennom 150 aar. Det er store gaver Gud har skjænket Biri menighet med dette vakre hus som midtpunkt, og det takker vi for og ber Gud at han fremdeles vil være ibland os.

—

Under omtalen av gudstjenesten bør forøvrig omtales Biristranden sangkors medvirken. Det er meget sjelden at man hører et litt landsens kor syngre saa vakkert, med slik forstaelse og smag. Dirigenten, Bredo Feirings navn, nævnes med honnor. Det kan med tryghet sies at den stemningsfulde festgudstjeneste vil bli stående i deltagerens erindring som en skjøn opplevelse, høit hævet over hverdagens slit og mas. Den vil gi haap og styrke i dagene som kommer.

•

Etter gudstjenesten blev det en halv times pause, og man samledes atter i kirken, for at høre prost Neumanns foredrag om sogneprestene i Biri siden reformationen. Vi gjengir det ualmidelig interessante foredrag i sin helhet:

— Jeg har lovet sogneprest Arstein at gi et litt utdrag for Biris vedkommende av mine optegnelser til verket «Totens Prostis historie». Av hensyn til tiden maa jeg gi bare en kort oversigt og uto-lukkende holde mig til sogneprestene fra reformationen og op til nutiden.

De sidste 400 aar kan inddeles i fire perioder, den første er reformationens periode i det 16. aarhundrede. Det var da store brytninger paa alle omraader; samfundet blev oppbygget paa ny grund. Det gamle blev slaat overende, det nye slog rot. Saa kommer ortodoksiens periode, i det 17. aarhundrede. Da var man optat med striden for den lutherske lære, teologiens guldalder. Det er jo noget stort ved dette, men livet var det daarlige beventd med. Sædene var raa, det var utsekielser inden alle samfundsklasser. Man hadde en tør, lærd og upraktisk forkyndelse i uendelig lange prækener. Det var en søvnens periode.

Den tredje periode er pietismens, det 18. aar-hundredes mørke tid. Der indtraadte en reaktion mot den døde rettroenheth. Nu gjaldt det livet og det alene. Det var en rensenslens tid, men ogsaa der blev det utsekielser med separatisme, dømmesyke og selvgodhet.

«Alle veier i Biri og Snertingdal førte igaar til Biri kirke, hvis 150 aarsjubilæum skulde feires med festgudstjeneste. Folk kom fra nær og fjern, gaaende, cyklende, kjørende og bilende, ung og gammel, fattig og rik, — alle vilde da være med ved denne sjeldne anledning.»

Anderledes blev det da rationalismen gjorde sitt indtog i Norge fra Tyskland omkring aar 1780. «Den sunde fornuft» blev da slagordet. Bibelen blev fortolket derefter og alt overnaturlig blev bort-forklart. Barnetroen blev overtro. Dyd og moral blev alt. Saa kom Hauge og renses ut, og efter-hvert blev det nye universitets prester de som satte præget paa vor kirke. En ny aand kom ind i kirken — evangeliet til frelse for den som tror.

Fra reformationens aarhundrede er kildene til prestenes historie forfærdelig fattig. Her fra Biri kjender vi således bare 6 prester fra den tid.

Den første prest vi kjender her i bygden het Jacob. Om ham vet vi intet andet end at en bonde i Snertingdal en gang behandelte hans hustru mindre pent. Han slog hende nemlig tilbods i prestegarden. For denne sin adfærd blev bonden domfældt i 1558. Presten maa være død nogen aar senere. Den anden prest het Nils. — Han var prest her i 1560. Det eneste vi vet om ham er at han forpagtet kongetiende her i Biri det og følgende aar. Antagelig har han været her bare en kort tid. Den tredje prest, Svend Pedersen nævnes nemlig som vidne i en retssak 9. mars 1564. Ellers er han ukjendt.

Om den næste, som var prest her omkring 1576, Mads Lauritssøn, vet man intet andet end at han hadde en søn Johannes, som i 1594 gik paa latin-skolen i Vang. Kristen er navnet paa den femte. «Hr. Kristen fra Biri heter det i dokument fra 1597. Da var han bosat ved Oslo og var en ynkelig fattig mann. Muligens er han den samme som Kristiern Jacobsson den prest som jeg regner for den sjette i rækken. Biskop Jens Nilssen har berettet litt om ham. Det var nemlig bispevisitas i Biri 13. september 1594. Da præket presten over et vers i 119de salme, og biskoppen gir ham det vidnesbyrd at han præket «ret vel», det vil si at han var mer end almindelig dygtig. Etter visitasen fulgte han biskoppen over Mjosen til Ringsaker. Ved avskeden med biskoppen gav denne ham to gamle daaler til at «kjøpe humle for». Av visitasbøkene faar man endvidere den oplysning at der ved annekset her var gudstjeneste 3die hver søndag. Likesaa faar vi vite at den gaard presten bodde paa tidligere hadde været klokke-gaard, mens Sigstad fik nytte egen omkring kirkegården, som far hadde været overlatt til klokkeren, og for dette gav han paa Kristi himmel-fartsdag en tænde øl til bedene. Den blev drukket op paa kirkegaardsengen, — noget som biskoppen tok anstet av og formanet dem til at holde op med. — Kristierns hustru het Maren.

Gaar vi saa over til ortodoksiens tid er Baard Nilsen den første prest i dette tidsrum. Han var fra Oslo, hvor hans far, Nils Olufsen var sogneprest. Hans mor het Astrid. Etter at ha været prest i Oslo en tid blev han 25. mars 1603 ordnert til sogneprest her i Biri. Han blev her i hele 32 aar, og ligger begravet her paa kirkegården. Han døde 3. februar 1635. Man vet litt om ham, men kildene har intet uforodelagtig at fortælle, og han har antagelig været en god prest. — Han var gift med Elline Laurits-datter, og hadde med hende 13 barn. Man vet at de fleste av barna blev gift her i Biri med bygdefolk, og av dere som sitter her i kirken er det sikkert flere som nedstammer fra Baard Nilsen. Han hadde forresten en søn som blev prest i Løiten. Han het Even og døde i Løiten i 1668. Denne søn var gift med en datter av den bekjendte prest og kriger Kjeld Stub. Hun var enke etter hans forgjenger i Løiten. Dessuten hadde Baard en datter, Siri, som blev gift med hans eftermand i embedet i Biri og efter hans død med en løytnant Oluf Bang paa Rise paa Toten. Baard Nilsen var sikkert en agtet og elsket prest. Som et bevis herpaa kan tjene at hans epitafium blev ophængt her i kirken i 1654, 19 aar efter hans død. I samme aar blev et andet billede hængt op i kirken. Det forestillr vistnok hans søn Even Baardsen, sogneprest til Løiten.

Den næste prest i Biri, Even Olsen var ogsaa fra Oslo, hvor hans far var sogneprest. Denne hr. Oluf Nilsen var bror av Baard Nilsen til Biri. Evens forgjænger i embedet var altssaa hans onkel. Hans mor het Christine Hansdatter. Hr. Even Olsen blev student i 1624, samme aar som Kristiania blev anlagt. Han blev i 1630 personalkapellan hos Thomas Laugesen, sogneprest og stiftsprovst i Oslo, — for sogneprest paa Toten.

Efter at Even Olsen hadde fungert som prest i Oslo blev han 19de april 1635 ordnert som sogneprest i Biri. Han døde her i 1643 efter 8 aars funktionstid i bygden. Han var ved sin død ikke mere end ca. 40 aar gammel. Fra kildene vet man om ham at han var en from, gudfrygtig og sagtmodig mand som vandt sin menighets hengivenhet. Jeg skal forresten fortælle en liten historie om denne prest. Han hadde en uven, en bonde, vistnok i Snerting-dal. Denne mand vilde presten tillivs og passet enhver leilighet til at skade ham. En gang var det saa uheldig at presten av en eller anden grund blev forsinket paa sin reise til annekset og kom for sent til gudstjenesten. Dette benyttet hans uven sig av, laaste kirkedøren og tok nøklen i lommen. Da presten kom og fik vite dette gik han stille hen til kirkedøren, faldt paa knæ og ba længe til Gud, — ogsaa for sin uven. Bonden saa dette og blev saa grepet av prestens fromme adfærd at han bittet angrt sine onde anslag og den trods han hadde vist den sagtmodige prest. Kildene fortæller at bonden i sin fortvilelse og anger gik hen og hængte sig. Even Olsens hustru var som nævnt hans søskendebarn, Siri, datter av Baard Nilsen.

Mads Petersen Aalborg het Even Olsens eftermand. Han var født i Aalborg i 1617. Først blev han — i 1641 — personalkapellan paa Toten hos sogne-presten der, magister Nils Thomassen, og 3. juli 1643 blev han ordnert som sogneprest i Biri. I 1665 blev han provst i Totens og Valdres provsti. Her virket han til sin død 16. mai 1685, altssai i hele 42 aar. Han var en anset mann, hæderlig i al sin vandl og en meget nidkjar prest. Han er vel den av sogneprestene her som har nedlagt det største arbeide i sin menighet. Ogsaa han har som dere vet sit billede her i kirken. Det blev ophængt i 1672 og skal være malt av Didrik «Mule». Antagelig er billedet blit restaurert og malerens navn er herunder blit forvansket. — Det skal vel staa Didrik Muus, der som bekjendt var prest i Ringsaker og berømt maler.

Jeg skal fortælle en historie ogsaa om sogneprest Aalborg: Da Biri menighet som gangang endnu hadde voceringsret, — jus vocandi som det kaldtes, skulde vælge prest etter Even Olsens død, var der møtt fram tre ansøkere, som skulde konkurrere om embedet. Først prøker de alle tre i hovedkirken for den samlede menighet, og saa gjaldt det da hvem de tre man skulde vælge. Men det var det ikke lett at bli enige om, nogen holdt paa den ene, nogen paa den anden og nogen paa den tredje av ansøkerne. Da reiste en gammel bondekone sig og ropte: «Det er han med det gule haaret, som staar borte i kroken dere skal vælge». Hun talte med alderens vegt og værdighet og hendes raad blev fulgt. Saaledes blev Mads Petersen Aalborg valgt til bygdens sogneprest, og det valg var det ingen som angret paa.

Mads Aalborg var gift to ganger. Hans første hustru het Hellborg. Hun var datter av Christopher Jensen, sogneprest til Toten og enke etter foged Peder Jensen. Anden gang giftet sognepresten sig med Anne Marie Hanningmand, som var datter av Mogens Hansen Hanningmand. Hendes mor var adelig og het Maren Torstensdatter Skaktavl. Denne Anne Marie Hanningmand blev gift ikke mindre end fire ganger, hvilket forøvrig ikke var saa ganske sjelden paa den tid. Anden gang med Mads Aalborgs eftermand i Biri, tredje gang med sogne-prest til Aurdal, Lars Nilsen Gram og fjerde gang med Henrik Opdahl, sogneprest til Hole.

Aalborgs eftermand, Niels Johannesen Brinch, var først en tid Aalborgs kapellan. Han var saa uheldig at brække sit ene ben, saa han i længere tid ikke kunde utføre sin prestejerning. Da saa Aalborg døde blev Brinck hans eftermand i 1685, men hans arbeidstid som sogneprest her ble ikke lang. — Han var atter uheldig og skadet sig ved et fald, slik at han ikke kunde fungere mere og døde samme aar, 1688.

Den femte prest i denne periode, Even Andersen Trøgstad var søn av sogneprest til Trøgstad, Anders Evensen og hans hustru Idde Peders-datter og født i 1643. Han blev student i 1663, personalkapellan hos sin far 22. september 1671, var saa feltprest en tid, indtil han 10. mars 1688 blev utnævnt til sogneprest i Biri. Her virket han til sin død 8. februar 1704.

«*Under omtalen av gudstjenesten bør forøvrig omtales Biristranden sangkors medvirken. Det er meget sjelden at man hører et litet landsens kor synge saa vakkert, med slik forstaaelse og smag. Dirigenten, Bredo Feirings navn, nævnes med honnør.*»

Han omtales som en retsindig mand. Saaledes nævnes et sted at han gav sølvkalk og disk til «Vor Frelzers kirke i Biri». 22. oktober 1680 blev han gift i Kristiania med Johanne Engelbretsdatter. Hans og hans hustrus billede, malt i 1695, hanger i kirken.

Gaar vi saa over til pietismen finder vi at Engelbreth Trøgstad, søn av den foregaaende prest, blir hans efterfølger i stillingen.

Jeg har nu omtalt 11 prester i Biri som skildres som bra, hæderlige mænd. Det kan man desværre ikke si om hr. Engelbreth Trøgstad og hans to efterfølgere. Han blev født her i Biri i 1681 som sine forældres eldste barn. Efter utstaat læretid blev han 24. mars 1703 ordinert til personelkapellan hos faren, senere var han en kort tid feltprest og blev saa sogneprest i Biri 1. mars 1704 efter farens død. Han blev i sit embede til 1729, altså i 25 aar. Det er til ham det vel kjendte uttryk: «Løver i tromf, sa Biripresten», refererer sig. Den høit ansette biskop Nils Dorph skriver om ham: «Han fortjener at staa paa det sorte bret for efterkommerne da han viste en slet opførsel i embede og liv ved drukkenskap og kortspil. Paa sine reiser til annekset befandtes han sittende baade dag og nat med ovennævnte sysler, hvorved gudstjenesten udi kirken blev forsmøt, og det saaledes at menigheten der samledes, maatte gaa hjem igjen uten at faa høre prædiken eller faa utført forretninger. Ikke desmindre, da han ved saadan sin opførsel var behagelig blandt bøndene, som i mange maater fandt sin regning ved en liderlig prest, blev han ei anklaget, men længe efter sin død blev han av nogen av dem betegnet som en god og brav mand». Dette sidste faar vi haape ikke var tilfælde. Bøndene likte sikkert ikke en prest som ikke levete et hæderlig og rent liv.

Hans hustru var fra Toten og de blev gift her 21. mai 1704. Hun het Anna Jakobsdatter Riis, født 1673 og død 30. juli 1745. Likesom hun neppe kan ha været lykkelig i sit egteskap, voldte ogsaa hendes barn hende megen sorg. Særlig var en søn meget ugudelig, og efter at ha begaat en forbrydelse maatte han rømme til Sverige, hvor han endte sit liv ved egen haand.

Den anden prest i pietismens tid var Domenicus Nagel, født i Bergen 11. mars 1700 og død 3. juni 1749. Han var søn av en Bergenskjøbmand, Bernt Domenicussen Nagel og hustru Karen Andersdtr. Hauritz. Student blev han i 1719, cand. teol. i 1727. Han var saa en tid personelkapellan i domkirken i Bergen og derefter res.kap til Brønø. Den 28. januar 1729 kom han til Biri som sogneprest. Han var her kun i 4 aar, idet han fik tilladelse til at bytte embede med Casper Stenholt, som var blit utnævnt til sogneprest i Skjold i Kristiansand stift. Om denne prest sier Dorph: «Han kunde ha været en bra prest, dersom han i sit embede hadde vist litt større flittighet og mindre hissighet. Det gik saa vidt med ham at han ikke undsaa sig for at avlægge prestekjolen for at gaa i slagsmaal». Den kvinnen som han blev gift med het Malene Cathrine Grønbeck og var datter av sogneprest til Askvold, Christen Grønbeck og hustru Else Stuve. Hun døde i 1790 og opnaade saaledes en meget høi alder.

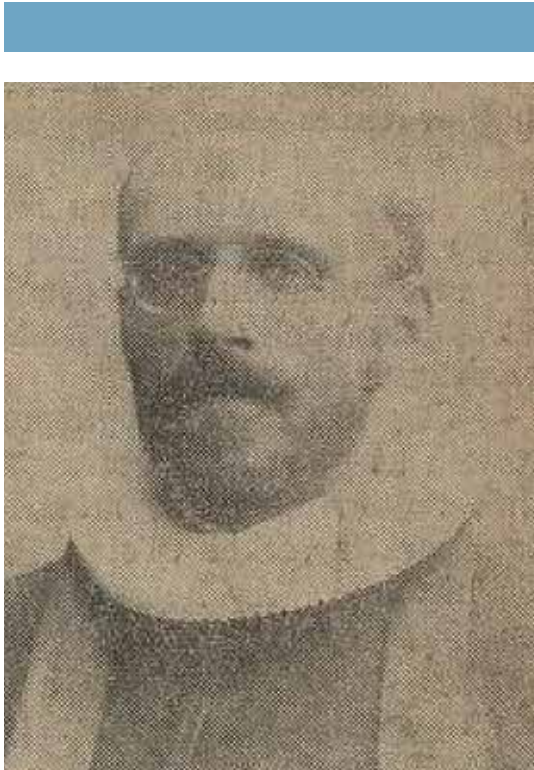
Nagels efterfølger i embedet var altsaa som nævnt Casper Stenholt, en dansk mand, født av bondefolk i 1684. Han kom i 1716 til Bragernæs som huslærer og blev i 1719 kapellan til Oure i Trondhjems stift, i 1729 sogneprest til Skjold og kom ved det omtalte bytte — slikt var ikke ualmindelig den gang — til Biri i 1733. Biskop Dorph har ogsaa uttalt sig om denne mand og skriver: «Han var i begynnelsen en flittig mand, men var i de siste 16 aar meget forsømmelig, hvilket hovedsagelig var en følge av svak helbre og alderdom». Han døde i Biri 25. september 1755 og blev begravet her

10. oktober, 71 aar gammel. Hans funktionstid i Biri var saaledes 22 aar. — I 1730 giftet han sig med Helene Marie Alstrup, en datter av mag., sogneprest til Bamle, Peder Hansen Alstrup, hvis hustru het Margrethe Nilsdatter Griis. Det blev et ulykkelig egteskap, som hendes forældre hadde faat istand mot hendes vilje. I de to første aar gik det nok saa nogenlunde, men siden var hun altid egensindig og vranten. Hun var en av de mennesker som indbildte sig selv og andre at hun altid var syk. Men denne hendes sygdom — heter det i min kilde — forsvandt da major Fredrik Christian von Zeplin kom til at losjere i prestegaarden. Prestefruen forelsket sig i majoren, samtidig blev forholdet til manden værre og værre, og det kom endog til slagsmaal mellom presten og majoren. Ved en slik anledning slog saaledes presten majorden i hodet med en sølvkande. Da saa presten døde, giftet hun sig med majoren. Men dette egteskap blev om mulig enda værre end det første.

I 50 aar hadde altså Biri hat slette prester, men endelig lysnet det, og bygden fik en prægtig sogneprest i Johan Jørgen Broch. Han var født i Vefsen 24. august 1712 og var søn av res.kap. til Vefsen, Ole Pedersen Broch og hustru Dorothea Rosen. Han levete i sin ungdom i meget ulykkelige kaar, idet hans far blev fradømt sit embede og maatte leve i fattigdom. Hans bror, sogneprest til Kinn, Peter Jacob Broch, blev endvidere dømt til døden for grov utugt. Hans undom var saaledes en prøvelsens tid. Student blev han i 1736 og cand. teol. i 1741. I 1743 blev han personelkapellan hos sogneprest Stenhold i Biri og tjente som saadan i 12 i stor møie og fattigdom, indtil han endelig blev sogneprest her 5. desember 1755. Hans biskop, Nils Dorph, gir ham et overmaade vakkert skuds-maal, idet han sier: «Denne mand, som i sine yngre aar meget maatte kjæmpe med sygdom og fattigdom, blev ved Guds vise raad vel hjulpet; men aldrig han glemte at kysse den haand som hadde ledet ham, skjønt gjennom gjenvordigheter og møie. Han blev en saare agtværdig mand, som ivrig arbeidet i Guds kirke». — Broch var gift to ganger, den første gang i Røken 13. mai 1744 med Andrine Severine Ørtlein. Hun blir karakterisert paa en sjelden maate, nemlig som en «fortræffelig kone». Hun døde 12. mars 1761 og 15. mars aaret efter giftet han sig i Biri med Susanne Boldæus, født i 1735, død i Biri 24. september 1773 og begravet sammen med en 10 aar gammel søn Hans. Broch døde i Biri 29. desember 1792, 80 aar gammel. — Han hadde tat avsked i 1775 til fordel for sin søn. Hans billede hanger her i kirken.

Broch skal forresten særlig mindes paa denne dag, idet han som den nidkjære og gode prest han var, uten tvil bidrog til at faa reist det store vakre Gudshus vi er forsamlet i idag. Han oplevet ikke at den nye kirke blev reist mens han virket som prest, men han saa den da ialfald reist inden han døde. Den gamle kirke i Biri — en stavkirke — var saa daarlig at den holdt paa at falde sammen.

Vi kommer saa over i rationalismens og Hauges tid og møter her Andreas Broch som sogneprest i Biri. Han var født i bygden 6. juli 1746 og var som nævnt søn av Johan Jørgen Broch. Han blev student i 1765, cand.teol. i 1769, og i 1770 personelkapellan hos sin far. Da faren tok avsked i 1775 blev sønnen hans efterfølger som sogneprest i Biri og virket her i 19 aar indtil han i 1794 blev sogneprest til Faaberg, hvor han i 1816 tillikke blev provst. Han døde 20. mars 1818. Biskop Bech roser ham som «redelig og nyttig, men simpel», som han uttrykker sig. Jeg tænker vi kan tolke disse uttryk slik at Broch var en almindelig rationalist, men enkel og folkelig. Han blev hædret med ridderkorset av Dannebrog. Det bør nævnes at kirkens indvielse fandt sted i hans tid, nemlig 27. august 1775.

Sogneprest Edvard Olai Arstein (Biri kirke, 1921-28).

Liste over prester, nevnt i oversikten til prost Neumann (i artikkelen fra 1927):

1	Jacob	(1550 cirka)
2	Nils	(1560)
3	Svend Pedersen	(1564)
4	Mads Lauritsen	(1576)
5	Kristen	(1597)
6	Kristiern Jacobsson	(1594)
	<i>(Disse to, nr.5 og 6, kan være samme presten)</i>	
7	Baard Nilsen	(1603-1635)
8	Even Olsen	(1635-1643)
9	Mads Petersen Aalborg	(1643-1685)
10	Niels Johannesen Brinch	(1685-1688)
11	Even Andersen Trøgstad	(1688-1704)
12	Engelbreth Trøgstad	(1704-1729)
13	Domenicus Nagel	(1729-1733)
14	Casper Stenholt	(1733-1755)
15	Johan Jørgen Broch	(1755-1775)
16	Andreas Broch	(1775-1794)
17	Johan David Bertram Keilhau	(1794-1807)
18	Preben Schiøtt	(1807-1818)
19	Otto Borchgrevink	(1818-1824)
20	Otto Michale Platou	(1824-1830)
21	Anton Wilhelm Fangen	(1831-1839)
22	Bernt Tobias Bessesen	(1837-1839)
23	Edvard Wilhelm Wede	(- 1861)
24	Christoffer Larsen	(1862-1879)
25	Andreas Lauritz Petersen	(1881-1888)
26	Johan Ludvig Fridtjof Buch	(1888-1894)
	<i>(prestegarden i Biri brant i 1890)</i>	
27	Johan Schliemann Rønning	(1894-1908)
28	Hans Wråmann Domås	(1909-1921)

Og vi tar med det samme med liste over prester i Biri (hentet fra internett, desember 2021):

1921 – 1928	Edvard Olai Arstein
1929 – 1946	Sigvald Krohn
1947 – 1962	Jørgen Overå
1962 – 1973	Hans Ihlen Nistad
1973 – 1979	Reidar Nilsen
1979 – 1987	Øyvind Hartberg
1987 – 1992	Arne Wilter
1992 – 2012	Knut Yngvar Sønstegaard
2012 – d.d.	Hanne Moesgaard Skjesol

«*Den første prest vi kjender her i bygden het Jacob. Om ham vet vi intet andet end at en bonde i Snertingdal en gang behandlet hans hustru mindre pent. Han slog hende nemlig tilblods i prestegaarden. For denne sin adfærd blev bonden domfældt i 1558.*»

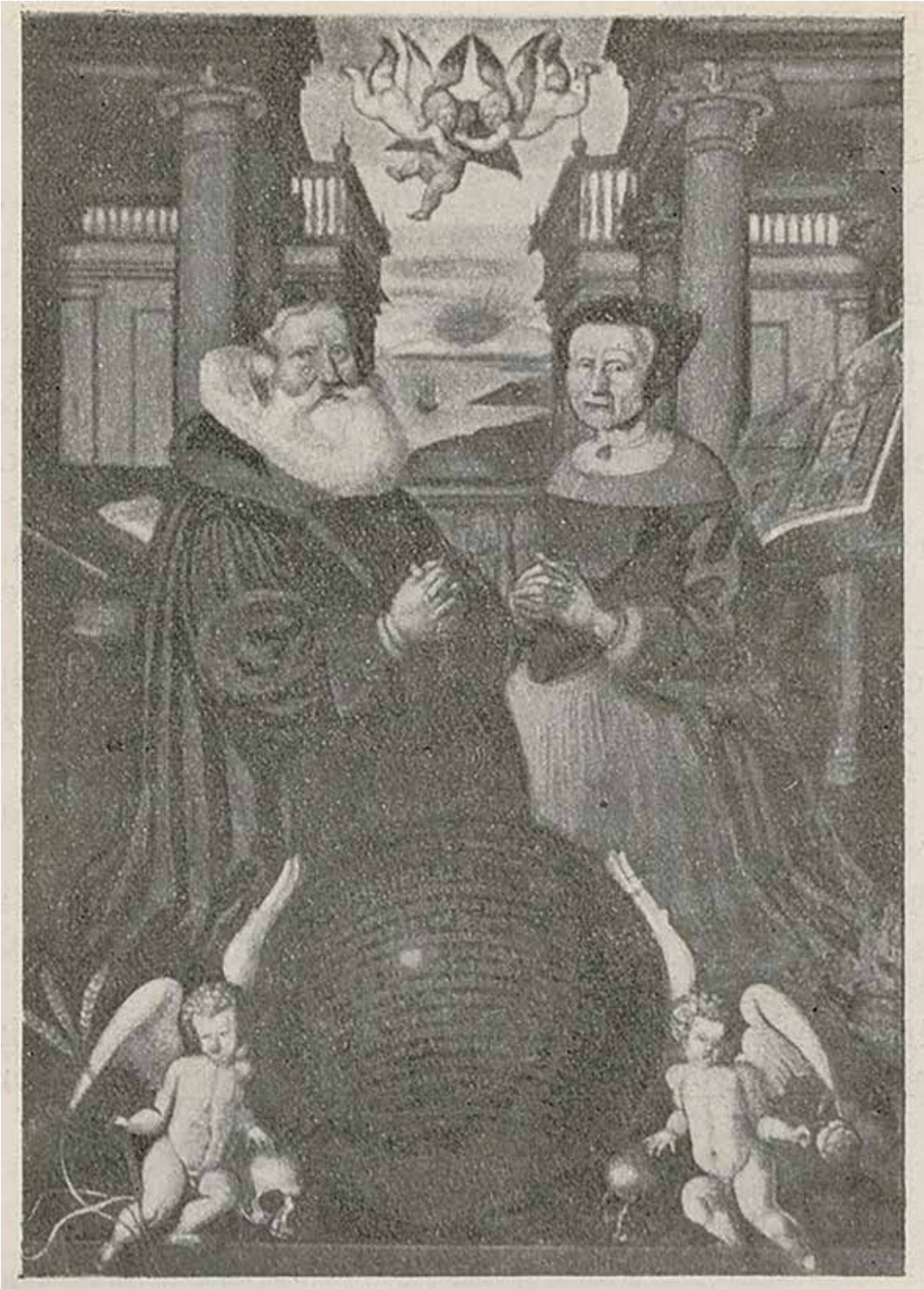
Ogsaa Andreas Broch var gift to ganger, første gang i Biri 30. januar 1775 med Helene Margrethe Dajon, en dansk prestedatter født i 1744 og død i Biri 14. august 1778, efter 3 1/2 aars egteskap. Anden gang blev han gift i 1780 med Gjertrud Marie Irgens, født 1759 og død i Ringebu hos sin søn proprietær Johan Jørgen Broch i 1845, 86 aar gammel.

Den næste sogneprest i Biri var Johan David Bertram Keilhau, født i Holsten 5. mai 1763 og søn av diakon Baltazar Keilhau og Christine Sophie Magdelene Davids. Han kom som personelkapellan til Fredrikshald 1789 og blev efter Brochs forflyttelse 5. september 1794 utnævnt til sogneprest i Biri, hvor han virket til sin død 18. januar 1807. Hans første hustru var Johanne Marie Bodom, født i Fredrikshald 19. februar 1780 og død i Biri 14. mars 1801. Hun var kjøbmandsdatter. Blev mor til den senere saa bekjendte professor Baltazar Mathias Keilhau. Sogneprest Keilhau anden hustru var Anna Louise Leganger Wexels, født i København 1781 og død i Biri 19. decbr. 1865, 84 1/2 aar gammel paa sin eiendom Melum. Hun var datter av den bekjendte statsraad, kommerceraad, administrator ved de norske glasverker, Hans Leganger Wexels og hustru Hedevig Elisabeth With. — Hvordan Keilhaus

forhold som prest artet sig, kan jeg ikke si noget om. At han var rationalist er vel sandsynlig.

Biris dernæst følgende sogneprest het Preben Schiøtt, født i 1760 og død i 1824. I 1789 blev han personelkapellan i Porsgrund, 1799 res.kap i Modum og 18. december 1807 sogneprest i Biri, hvor han tok avsked i 1818, 58 aar gammel, paa grund av sygdom. Hans biskopper gir ham de hæderligste vidnesbyrd og en av dem bemerker at han har gjort sig meget fortjent i Biri. Han var søn av Preben Andersen Schiøtt, kapellan til Vor Frelzers kirke i København, og Anna Hermansdtr. Wilby.

Otto Borchgrevink var den næste sogneprest i Biri. Han var født paa Toten i 1784, søn av sogneprest til Toten, Henrik Christian Borchgrevink og hans første hustru, Barbra Lemvig. Han blev student i 1802, cand.teol. i 1807, blev saa sin fars personel-kapellan i 1810 og kom til Biri i 1818, hvor han virket til sin død 14. juni 1824, 40 aar gammel. Han faar av biskop Bech det vidnesbyrd at han var en sindig, nidkjær og gavnlig religionslærer, samt en værdig mand i og utenfor sitt embede. At han tilhørte den rationalistiske retning er efter dette vidnesbyrd utvilsomt. Et sted heter det om ham at han var en dygtig prædikant med en udmerket vakker stemme.

Sogneprest Mads Petersen Aalborg med frue. Prest i Biri fra 1643 til 1685.

Han blev gift i Vardal 19. septbr. 1810 med en dansk dame, Johanne Marie Müller.

De følgende prester i Biri er saa godt kjendt av de fleste at det ikke er nødvendig at omtale dem særlig indgaaende. Borchgrevink blev efterfulgt av Otto Michael Platou, som var født i Slagelse og døde i Biri i 1830. Hans hustru var en bonde-datter fra Romedal ved navn Anne Harstad. Platou var i sine sidste leveaar næsten blind. Han var før han kom til Biri en tid sogneprest i Fosnæs. Han led meget vondt i dette daarlige og besværlige kald og tilskriver forholdene deroppe skylden for at hans syn blev saa svækket. — Saa fulgte Anton Wilhelm Fangen, født i Kristiansand. Han var sogneprest i Biri fra 1831 til 1839, da han blev forflyttet til garnisonsprest i Oslo. Senere blev han hofprædikant og var en anset mand. Han blev dekorert med flere ordener. Den næste var Bernt Tobias Bessen, likesaa født i Kristiansand, sogneprest i Biri fra 1837 til 1839. Han var i aarene forut stortingsmand. Han skulde være en usedvanlig veltalende prædikant.

De sidste prester hører nærmes nutiden til, dere kjender dem alle, om ikke direkte, saa gjennom far og mor eller bedstefar og bedstemor. Jeg skal derfor bare nævne dem for fuldstændighets skyld. Edvard Wilhelm Wede var sogneprest til Biri til sin entledigelse i 1861, Christoffer Lassen virket her fra 1862 til han tok avsked i 1879, Andreas Lauritz Petersen kom hit i 1881 og døde i sit embede, Johan Ludvig Fridtjof Buch virket i Biri fra 1888. — I hans tid var det at prestegaarden brændte, nemlig 13. september 1890. Johan Schliemann Rønning, en meget anset mand, var sogneprest i bygden fra 1894 til han i 1908 blev sogneprest i Sande. En anset prest.

Saa kom Hans Wraamann Domaas til Biri, hvor han tillike var prost. Domass var elsket av alle, en dygtig og anset prest.

Dermed er vi naadd frem til den 29de prest i rækken, den nuværende sogneprest Edvard Olai Arstein som har været her siden 1922. Det er med vedmod vi maa undvære ham her idag. — Han vilde saa gjerne ha været med, saa glad som han er i sin kirke og sin menighet. Vi følger ham med medfølelse i hans tunge sygdom.

Vi har nu set litt paa sogneprestene i Biri gjennom 400 aar. Vi har lært at tidene forandres, tidsaanden veksler og prestene skifter. De fleste av dem har været gode, hæderlige mænd, nogen slette. I al denne vekslen er det ett som gaar uantastet gjennom tidene, kirken, den er den samme gjennom alle tidensølger og slag, fordi dens konge var, er og blir den samme, ja til evig tid. Ved dette styrkes vi i troen paa den hellige almindelige kirke. Derfor slutter vi ved i tro at si: «Ere være Gud, fader, søn og helligaand, som var, er og blir en sand Gud fra evighet til evighet». Amen.

Sogneprest Johan Jørgen Broch (1755-1775).

ANNONSEPRISER I BIRIAVISA

Helside	(1/1):	kr 3.300
Halvside	(1/2):	kr 2.200
Kvartside	(1/4):	kr 1.500 (+ mva på alle)

Bestiller du annonse i alle de 5 utgavene av avisa som kommer ut hvert år, får du 25% rabatt.

Bestill annonser av:
Kjell Heimdal | stranten@start.no | Mobil: 950 67 779

BIRI DEKK OG Utleie

DEKKHOTELL DEKK

- VASKEHALL M/SKUM

TLF 913 09 595

BIRIVEGEN 69
BIRIDekkOGUtleie@gmail.com

UTLEIE:

- MINIGRAVER 1,9 TONN
- LETTSTILLAS
- VIBROPLATE
- PIGGEMASKIN
- GIPSHEIS
- FESTOOL SLIPEMASKIN M/STOVSUGER

I forbindelse med Skrinnhagen skoles 150-årsjubileum i 1989 ble det utgitt en avis med «skoleminner og fin historie» fra Biribygda. Redaksjonen bestod av Thor Bakken, Mona Bekkelund, Anne Lene Flaa, Grethe Hagen, Jon Hegge og Grethe Svelle. // Biriavisa repeterer innholdet fra denne avisa.

SKRINNHAAGEN, 4. august 1957 (Foto: Widerøe Flyveselskap. Eier nå: Mjøsmuseet.)

Skoleminner fra inne og ute på Skrinnhagen

Biri: Om rabbagaster, læreren som aldri ble skikkelig sint, islegging av skøytebana, audiovisuelle hjelpemidler og (visstnok) radikale lærere. Her er minner og annet fra Skrinnhagen skoles historie som ble samlet i forbindelse med utgivelsen av jubileumsavisa fra 1989.

På skolen i 1950-åra

50-åras Skrinnhagen var en skole med lærere i ermforklær eller lagerfrakker, jenter med sløyfer i håret og gutter med traktorsko. Det var bygging av nye hus, og innføring av engelsk og organisert kjøring av elevene ble satt i gang. Før 1954 stod låven, fjøset og stabburet – og utedoen var i bruk. Skolebygningen var oppusset, tannlegen flyttet ut og de rommene han hadde disponert ble en kortere periode bortleid. De var sogar en hybelboer på loftet! Tre elever som begynte i 1. klasse i 1950 har fortalt om denne tida:

«Det var mange 1. klassinger, og alle gikk sammen noen dager. Det ble trangt på de grønne dobbelt-pultene. Ganske snart ble ungene delt i to klasser etter fødselsdato, den 1. mai var skillet. Marit Brekke var lærer, og den første dagen ble mødre og barn invitert opp i hagen på kaffe og kaker, barna fikk glassepler! Marit, som hun ble kalt, omtales som "en mor" og de var svært glade i henne. Hun var flink til å fortelle, tegnet fint på tavla, og de fikk fine glansbilder i bøkene sine! I "stille timer" satt hun og slo nupere eller!

Skolevegen var lang for mange, og nå ble det satt igang kjøring av de som hadde lengst vei. Ivar Neperud og Ivar Riise hadde hver sin rute, de hadde romslige drøsjebiler med klappseter!

Ringklokka hadde nå blitt elektrisk, den varslert om et kjørkomment friminutt. Det var populært å

hoppe paradisi inne i uværsskuret, og å leike san- gleiker i eplehagen. Klassa hadde lagt sin elsk på "Tørnerose", og den som fikk være Tørnerose var lykkelig lenge etterpå! De store jentene i 6. og 7. klasse var flinke til å ta seg av de minste.

Seinere var kanonball det helt store, da gjaldt det å være tøff, stakkars den som ikke var god til å kaste og stadig bommet! Om vinteren var skøyte- bana det helt store. Når det begynte å bli varmt i været var det av og til utetime, det var noe av det koseligste som fantes å drive med skolearbeid ute!

Skoleradioen gjorde sitt inntog i skolen, elevene satt musestille og syntes det var en stor opplevelse i starten. Egne oppgavehefter med oppgaver hørte til. Klasseromsgymnastikk etter radio var det også! Denne klassen var den første som fikk Egners lesebok – flunkende ny!

I fjerde klasse fikk de Reidar Mølmen som lærer. Han ble aldri skikkelig sint, men de hadde stor respekt for ham. "Han forklarte regninga så vi skjønte den!" Han var også veldig interessert i skigåing, og klassa fikk en solid opplæring på ski – det ble holdt skikurs. I femte klasse starta de opp med Lars M. Hol som lærer. Han var en eldre mann, og de beundret ham kolossalt. Han hadde en egen "sfære" rundt seg. Han la vekt på religion, og det ble pugget som aldri før. Han var også veldig glad i å lese bøker høyt, noe som ikke var vel an- sett på skolen i den tiden – det ble betraktet som dårlig anvendt tid! Hol løste problemet ved å legge

høytlesingsboka ned i kateterskuffen. Fagbøkene lå oppslått på kateteret, og med åpen skuffe leste han for klassa. Hvis det kom inn noen andre lærere, smelte han igjen skuffen og gjorde gode miner til slett spill!

Etter jul i 5. klasse ble Jøstein Vågan klasse- forstander. Han huskes som en blid og dyktig lærer med musikk som kjepphest! Han tegnet ofte elevene når de stod på tavla og skrev, og han fant på mange spillopper. En gang ble han lei av å synge det vanlige bordverset. Men synges for maten skulle det gjøres på Skrinnhagen, så istedet bestemte han at de skulle synge noe annet. Han akkompagnerte stående på orgelkrakken mens klassa sang, oftest "Ola Dekksgutt".

I sjuende klasse hadde jentene "hysj-lære" hos Marit Brekke. Det ble brukt plansjer og alt gikk sømmelig for seg. Jentene fikk ikke lov å stille spørsmål, lurte de på noe måtte de skrive det på lapper. Marit svarte da muntlig i klassen.

Skolehagen holdt til der bussholdeplassen er i dag. Det kunne bli fine resultater hvis det bare fikk stå i fred. Mange minnes at det var et ork å dra dit om sommeren å luke, følgelig var standarden på luku inga ikke like høy over hele feltet. Men fine rødbeter ble det som oftest.

Engelskundervisning var noe nytt i 7. klasse. Den kom i stand som et frivillig og privat tilbud fra Otta Østby Evensen. Ca. 10 elever benyttet seg tilbudet, og de møtte klokka halv åtte om morgenen. De som var med syntes at de fikk et solid grunnlag.

Det siste året på folkeskolen ble avsluttet med skoletur til Trondheim. Det var delvis finansiert ved at elevene hadde plukket liljekonvall som de solgte på torget på Gjøvik! En av de som var med på turen husker at hun smakte sitt første ”amerikanske eple”; det smakte himmelsk!

Betraktninger 1949-89:

I de 3 første årene fikk vi karakterer i: flid, framgang, orden og oppførsel. Fra 4. klasse fikk vi karakterer i: kristendom, norsk, historie, geografi, naturfag, regning, skrivning, tegning, kroppsøving, orden og oppførsel. Vi ble også ”vurdert” tidligere, om ikke akkurat på samme måten som nå. Følgende merknad stod i Ottos karakterbok: «Otto har evner, men bruker dem ikke.»

Vi gikk annenhver dag på skolen i vår tid, og hadde friminutt etter hver skoletime. Spisepausa, eller ”storkvila” var etter de tre første skoletimene. Etter hvert friminutt stilte vi opp på to rekker, en for guttene og en for jentene, før vi slapp inn.

Det var foran en slik oppstilling en av guttene slengte en neve småstein i været, og pga. vind den dagen, endte steinskura i jenterekka. Vår lærer syntes ikke dette var noe særlig ”gentleman-aktig” og iførte to av guttene, Otto og Kåre, straff for dette. De måtte være igjen på gangen, mens vi andre fortsatte skoletimen. Det Brekke ikke visste, var at de to slettes ikke oppholdt seg der, men hadde bestemt seg for å gå hjem igjen. Dette ble oppdaget og vår lærer (i grå lagerfrakk) spurtet etter bortover veien, innhentet guttene utenfor ”Goplen-butikken” og tok dem med tilbake. I etter-tid kan vi godt skjønne at det ikke alltid var like lett å ha øyne både innenfor og utenfor klasserommet.

Selv om vi hadde stor respekt for lærerne den gang, prøvde vi å tøye tålmodigheten deres så langt som mulig enkelte ganger. De av oss som valgte real-skole/gymnas var takknemlig for den måten Brekke lærte oss grammatikk på. Han var en ”kløpper” til å få oss til å analysere setningene, og denne lærdommen hjalp oss særlig i det tyske språket. I det hele – de fagene Brekke selv likte, lærte også vi bedre enn andre fag. Vi måtte også pugge mer utenat før. I regning f.eks: alle gangetabellene, i geografi: hovedsteder, elver, innsjøer, land etc.

*Biri, 2. april 1989.
Anne Randi, Bjørg, Turid, Arne og Otto*

Rabbagaster!:

Jeg starta opp på Skrinnhagen i 1958. Vi var to klasser de tre første åra, men i fjerde ble vi slått sammen til en. Vi ble raskt klar over at de som gikk i a-klassa var bra, mens de i b-klassa ikke var bra. Første skoledag stilte jeg opp i småblomstre sommerbunad, og med store forventninger. Jeg var nokså aktiv, og var med på det meste som skjedde, særlig ute.

Noen i klassa hadde en utrolig oppfinnsomhet når det gjaldt å finne på saker og ting i fri-minuttene. Det var ikke så veldig galt det vi gjorde, men lærerne hadde jobben med å passe på oss. Elvebakken var gjev, turnstativene bak skolen var mye i bruk, og ellers før vi rundt og var ikke helt frie for å plage en del andre elever, særlig de som var mindre enn oss. Vi fikk mye kjøft!

Tøff skulle man være. En dag kom en ny gutt i klassa, jeg kastet meg over ham første dagen og julte han opp! Litt av en velkomst! Det var mye mobbing og plaging på skolen den tida. Vi opplevde også en viss forskjellsbehandling og plaging fra lærernes side! Alle syntes nok ikke det var så hyggelig å gå på skolen!

Gymnastikk hadde vi i handarbeidssalen i ”raud-skolen”, vi hadde også handarbeid der. Når vi skulle til tannlegen, kom tannlegedama og hentet den første hver dag. Jeg kjenner enda følelsen i magen når vi så henne komme.

Vår klasse var den første som hadde Arild – det var en minnerik opplevelse. Han var streng, men veldig flink, og han behandlet alle likt. Vi syntes han hadde mye interessant å fortelle, særlig

i historie. Vi satt nok som paralyserte, for han slo neven i kateteret og lurte på om vi sov? Vi reagerte nesten ikke på at det ringte!

Jeg likte meg veldig godt på skolen, men skidagen hatet jeg. Men det var jo bare å stille opp. Eksamen ble holdt på Bethel. Gutta hadde bakt rundstykker på skolekjøkkenet som skulle serveres til de som passet på oss. Inn i deigen hadde de blandet skikkelig med pepper! Jeg har ofte lurt på hvordan de smakte. Vi var nok noen ordentlige rabbagaster!

Audiovisuelle hjelpemidler:

I begynnelsen av femtiåra ble radioen tatt i bruk i skolen. Det ble innkjøpt et radioapparat som ble installert på lærerrommet. Rundt om i klasse-rommene ble det så satt opp høytalere som var tilkoblet radioen. «Vi hadde fått høytaler i klasse-rommet, og vi skulle få høre på barnetimen for de minste. Det var spennende, og jeg trodde en god stund at det var Østby Evensen som satt på kontoret og snakket. Etter hvert skjønte vi jo at det ikke var han, men Alf Prøysen!»

Filmband var noe nytt, og av og til gikk det programmer i radioen som læreren viste bilder til med lysbildeframviseren. Skoleradioen var i begynnelsen populær, og de fleste satt musestille og hørte på. Verden utenfor skolestua og bøkene kom så mye nærmere.

Den første filmframsyninga foregikk sannsynligvis på midten av femtitallet, og i den anledning ble det vist en film som hette ”Med Per og Kari til Helseland”. Framsyningen foregikk på Herreds-huset, og hele skolen var med!

Ei lita bok ble delt ut til elevene, mange gjemte den lenge – ungene var ikke akkurat bortskjærte med tv og video den gangen.

Noe seinere fikk skolen besøk av en av deltakerne på Arne Næss’ Himalaya-ekspedisjon. Han viste fram filmen fra bestigningen av Tirich Mir. En stor opplevelse for mange. At man etterpå måtte skrive stil om filmen var mindre bra, men den filmen blir husket!

På skole i 60-åra:

Vi starta opp i 1. klasse i 1964, og vi var av de første klassene som hadde klasserom i nyfløyen nord for gamlebygningen. Det var to paralleller det året, og vi hadde Torbjørg Johansen som lærer. Bortsett fra en periode da hun hadde permisjon, hadde vi henne

I KLASSEROMMET, 1970: Hentet fra Nasjonalbibliotekets sider. IKKE fra Skrinnhagen skole. (Foto: Kristian Hilsen).

hele tiden vi gikk i folkeskolen. En spesiell klasse var vi nok, men vi var for det meste greie. Å ha vikarer var skrekk og gru, – og vi var overlykkelige når Torbjørg kom tilbake.

Skravlete var vi, og vi ble stadig flyttet rundt for at vi ikke skulle prate med hverandre. Torbjørg var bestemt, men en veldig grei lærer, og vi var svært glade i henne. Hun leste mange gode bøker for oss, bøker som vi ellers kanskje ikke ville ha lest. Det er faktisk de timene da hun leste for oss jeg husker best. Hun var i det store og hele ganske enestående, syntes vi!

Vi var av de første som fikk ”matematikk” – ikke regning. Det ble det gjort stort nummer av, og vi var stolte!

Å være såkalt skoleflink var ikke bare moro, man skulle jo helst ikke stikke seg fram og være for prektig. Det ble til at en prøvde etter alle kunstens regler å ikke ”vise” seg. En gang da jeg hadde vært framme på tavla og ”forklart noe”, fikk jeg unn-gjelde for det på hjemvegen, og ble jaget avgårde ned igjen til skolen. Etterhvert ble jeg mindre og mindre ”mønsterelev”, heldigvis. I friminuttene skjedde det litt av hvert, vi var nok ikke frie for at enkelte som var litt annerledes enn det som var gjengs, ble plaget. Det er fælt å tenke på det i dag.

I musikk fikk vi Arild (Johansen), han imponerte oss veldig. Det ble kjøpt inn instrumenter, og han ”fikk det til”. Han jobbet kolossalt, og flaug att og fram og skreiv mye på tavla. Vi hadde hørt ”på bygda” at han var radikal, vi skjønte ikke hva det betydde, men det høstes skummelt ut. Dessuten var han tøff nok til å ordne opp i friminuttene, så vi syntes han var OK.

Østby Evensen var sjef og satt på kontoret. Han var i våre øyne en mektig mann, og jeg torde ikke prate med han. Det hendte av og til at noen ”kom på kontoret”. Jeg var livredd for å havne der inne.

Sportslige aktiviteter var ikke min sterke side. En gymlærer syntes nok at jeg var et håpløst tilfelle, for det ble bemerket at jeg gjorde skam på mine eldre brødre i faget. Da svarte jeg at jeg aldri mer ville ha gym, og gikk! På friidrettsstevne var jeg støtt på jumboplass, det ble satt krav til meg som jeg ikke maktet å oppfylle. Jeg grudde meg fælt for å være med. Skidagen var en uting – helt forferdelig. Vi ok i bakken ovafor Brekkes villa, jeg var så redd som bare det – en skikkelig skrekk-oplevelse! Heldigvis var vi to som skiftet på å være bakerst på lista. Vi fikk hoppetau som premie, og syntes igrunnen det var all right!

«Vi hadde fått høytaler i klasserommet, og vi skulle få høre på barnetimen for de minste. Det var spennende, og jeg trodde en god stund at det var Østby Evensen som satt på kontoret og snakket. Etter hvert skjønte vi jo at det ikke var han, men Alf Prøysen!»

SKØYTER: Illustrasjonsbilde som heller IKKE er fra Skrinnhagen. Bildet er funnet på Nasjonabibliotekets sider. (Foto: Henriksen & Steen).

Skøytebana:

Skøytebana på Skrinnhagen, et eldorado for mange helt fra midten av femtiåra og til slutten av sekstiåra! Det var et populært tilholdssted til nær sagt alle døgnetts tider. Det var montert flomlys, og da brannbilen hadde vært der og sprøytet, var det ”klar bane”.

Skøyteustyret var nokså variert, i begynnelsen ble det plukket fram skøyter i forskjellige årganger fra loft og kott. Skruskøyter, remskøyter, is-hockey- og bandyskøyter; alt gikk an å trene på! Lengeløpsskøyter var nok ønskemålet for mange, og de som hadde det beste taket på indre- og ytresvingene, skaffet seg etter hvert et par slike.

Skoskøyter var de beste, men det gikk så mye tid til skiftinga. Den foregikk på kjelker og sparker, kaldt var det, og det hadde lett for å gå vel langt tid før alle var på plass i timen. – «Jeg hadde snakket om at elevene måtte prøve å komme noe raskere inn til timen. Etter det påfølgende friminuttet kom gjengen rett inn fra bana, med skøytene på. De hadde satt på kalosjene. Slik satt de hele timen!»

Gutter og jenter hadde stor moro på bana: «De beste ta alle i klassa var Britt og Kari, begge var tøffe idrettsjenter. De hadde lengdeløpsskøyter. Kari var nok et hakk bedre i svingene!»

Et og annet uhell skjedde. En vi har snakket med husker flere som fikk skadet eller slått ut tenner på isen, uten at dette la noen stor demper på utfoldelsen på bana!

Kroppsøving:

Den etterlengtede gymsalen som stod ferdig til bruk i 1987, har gjort kroppsøvfingsfaget mer attraktivt både for lærere og elever! Forholdene for slik undervisning har som kjent vært nokså kummerlige gjennom tidene. Etter en kort periode da håndarbeidssalen ble brukt, ble det søkt om å få bruke Biri Herredshus, og fra våren 1968 begynte skolen å bruke storsalen til gym-timer.

Salen var meget romslig, men utformingen av salen begrenset øvelsesutvalget. Ballspill ble et mareritt pga. alle vinduene. De store apparatene var plassert på ”materialrommet” som var en del av scena. Disse var tunge og det krevdes muskelkraft for å få dem opp og ned. Følgelig var det bare de største klassene som brukte disse. Tungt og upraktisk var det!

At salen også fungerte som forsamlingslokale og festsal, skapte problemer med ”taping” og oppmerking av gulvet, basketballkurver kunne ikke henge framme og dette vanskeliggjorde bruken av dem.

Dusjene i kjelleren var i funksjon i 1968, men da vedlikehold og utskifting av gamle rør ikke ble foretatt, forfalt anlegget og ble nedslitt. Dusjene ble mer og mindre defekte etter hvert, og den obligatoriske dusjen etter gymtimene ble sløyet.

For de øvrige leietakerne i Herredshuset, var leie-boerne i 2. etasje ikke særlig populære. Det var lydt mellom etasjene, og støynivået i en gymtime kan jo bli ganske høyt. Det var en merbelastning for alle at Herredshuset lå så langt borte. Med økende trafikk, ble det utrygt og risikofyllt for klassene å gå fram og tilbake. Det gikk mye undervisningstid tapt – i det store og hele et mas for alle!

Det var stor glede da den nye gymsalen stod ferdig, alle satte stor pris på å få en ”ordentlig” gym. Den er godt utstyrt med bom, tau, ribbevegg osv. Et skår i gleden er at den er i minste laget, bare 441 kvm. Salen er bygget etter minimumskravene for en 1.-6. skole. En elev i 6. klasse uttalte i en time: «Når jeg har løpt bort til veggen, har jeg bare såvidt fått farten opp!»

Garderobeforholdene er flotte, med flisbelagte golv og vegger. Elevene har vært flinke til å ta vare på gymsalen, og den er fortsatt like pen som da den var ny.

«Vi hadde hørt ”på bygda” at han var radikal, vi skjønte ikke hva det betydde, men det hørtet skummelt ut. Dessuten var han tøff nok til å ordne opp i friminuttene, så vi syntes han var OK.»

Biri Flerbrukshalls sponsorer:

Eidsiva.

Sulland Fondet

For de av våre sponsorer som har en logo, men som savner den i denne oversikten: send logoen som et vedlegg på mail til: vaktmester@biriil.no

Liste over sponsorer:

- 5000-klubben
- Anlegg Øst AS
- Arne O. Moen AS
- Billa
- Biri Arbeiderlag
- Biri Bygdekvinnelag
- Biri Dyreklinikk
- Biri Jeger og Fisk
- Biri Pinsmenighet
- Biri Pjall & Pedal
- Biri Sanitetsforening NKS
- Biri Seniorsans
- Biri Skogeierlag
- Biri Tapet
- Biri Transport
- Biri Ungdomskole
- Biristrand Camping
- BJF Eiendom AS
- Coop Prix Biri
- Eidsiva
- Eliten Elektro
- Eliskkerhet Norge
- Fibra
- Furuodden Camping
- Gamle Glør
- Gjøvik kommune
- Honne Hotell og konferansesenter AS
- Hugo & the happy family
- IT Assistance AS
- Kiwi Biri
- Kjenseth Maskin AS
- Kvalkon Entreprenør
- Lions Biri
- Livets senter
- Låmi-Låmi
- Madshus
- AS Malermestrene
- Massive Bygg AS
- Mjøs Skog
- Mjøsbygda Redalen grendelag
- Moelven Mjøsbruket
- Morten Slaatsveen AS
- Murmesterservice AS
- Nedre Etnestad
- Redalen IL
- Frisikt (tidligere Regnskapsconsult)
- Rønningen Maskin og Landbruk ANS
- Shell-7-eleven Biri
- SullandFondet
- Syljuåsen
- Tor-Tur Fotballopplevelser
- Totens Sparebank
- Trond Ødegården Grafisk Design
- Vasspumper
- Veidekke
- Diverse gaver fra privatpersoner

ØNSKER DU Å STØTTE:

BIRI FLERBRUKSHALL – KONTONUMMER: 2050.41.24607

Biri Idrettslag har i dag vel 850 medlemmer og har aktive grupper innenfor idrettsgrenene fotball, håndball og ski.

Biri Flerbrukshall har imidlertid lagt til rette for nye idretter og aktiviteter tilpasset en ny tid, der folk i alle aldersgrupper ønsker seg andre sysler for å holde seg i god, fysisk form.

FØLG OSS HER:

www.biriil.no
www.facebook.com/Biriflerbrukshall

Biri Flerbrukshall AS
Klørsteinrova 55, N-2836 Biri

Vipps din støtte til hallen

Du kan enkelt vipps et bidrag til driften av Biri Flerbrukshall ved å følge anvisningene til høyre.

Vippsnummer: 11742

Du kan Vipps penger til Biri Flerbrukshall

Betal til
Biri Flerbrukshall
#11742 - BIRI FLERBRUKSHALL AS

Kort oppsummert
500 kr

Vipps din støtte til Biri Flerbrukshall

Slik vipps du:

1. Søk opp Biri Flerbrukshall eller Vippsnummer: 11742
2. Tast inn ønsket beløp og trykk «betal».
3. Kvitteing bekrefter at pengene er sendt.

FØLG OSS HER:
www.biriil.no / facebook.com/Biriflerbrukshall

Biri Flerbrukshall AS
Klørsteinrova 55, N-2836 Biri

NÅ ER HALLEN NEDBETALT! Tusen takk for alle bidragene!

Tall per september 2023

STATUS INNSAMLEDE MIDLER - BIRI FLERBRUKSHALL			
Totalt budsjett etter fornyelse av spillemiddelsøknad er på kr 24,9 millioner + mva. Hallen blir organisert slik at vi får full mva-kompensasjon.			
	Budsjett	Status	Gjenstående
Gjøvik Kommune	9.000.000	9.000.000	0
Spillemidler	9.700.000	9.700.000	0
Egenkapital	4.600.000	4.600.000	0
Dugnad, gaver og rabatter	1.600.000	1.600.000	0
Sum	24.900.000	24.900.000	0

Biri Flerbrukshall AS
Klørsteinrova 55, N-2836 Biri

Budsjett: kr 24.900.000 + mva. (Hallen blir organisert slik at vi får full mva-kompensasjon.)

Biri Frisørsalong

Dame & Herre

Birivegen 56, N-2836 Biri - Telefon 468 32 212